Țara noastră aur poartă, noi cerșim din poartă-n poartă

De ce a pierdut PSD și Geoană alegerile prezidențiale din anul 2009? pag. 4

Valea Argeșului, „o vale încă nedescoperită turistic“ pag. 20

11 iunie 1948 - Zi importantă a începutului modernizării rapide a României pag. 3

REFLECTOR argeșean

ZIAR DE ATITUDINE, ANALIZE, INVESTIGAȚII ȘI DEZVĂLUIRI

Director: **Dumitru BOȚILĂ** ● Anul XII - **Nr. 349** - 24 pagini - tiraj 2.000 ex. ● **13-30 iunie 2017** ● 2 lei ●

„Art. 1 din Constituție: România este stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil“

ZIUA EROILOR LA BOGAȚI!

pag. 10

Vizita președintelui Iohannis la „Patriarhul Trump“... cu bune și cu rele

pag. 23

EDITORIAL

Marea sfidare a românilor

CODRUȚA... DEASUPRA... AMBASADORULUI SUA

De aproape doi ani de zile, de când președintele Iohannis a luat frâiele statului român în mod "cazon" și nemțesc, viața politică românească este bulversată de un personaj tehnocrat în domeniul juridic care, așa cum spun gurile rele, a fost "parașutat" în România de Serviciile Secrete Americane. Este vorba de doamna procuror general DNA Codruța Kovesi, care a devenit "arhanghelul Mihail" care biciuie Cerul și implicit mediul de afaceri și politic ale României. Artizanul acestei "parașutări" a fost președintele Băsescu, care, înființând axa Washington-Londra-București, a "parașutat-o" și pe procuroarea tânără, Codruța Kovesi, care s-a remercat prin ambiție și tinerețe. Câtă justiție o ști, doar Iosif Visarinovici Stalin poate ști. Aceasta pentru că domnia sa, în ultimii ani, copiază ad-literam unele prevederi ale Directivei NCVD, de care clasa politică românească a luat cunoștință cu durere prin foștii deținuți politici în perioada anilor 1949-1964. Doamna procuror general, fiică de fost procuror, probabil că o fi auzit de la tatăl domniei sale, ororile făcute de regimurile staliniste instaurate după terminarea războiului din 1945 când, la Ialta s-au împărțit sferele de influență între învingători. Sigur că după 70 de ani, când ființa umană nu mai este atât de tare biologic ca cei de dinainte, suportă mai greu metodele de coerciție chiar dacă acestea sunt mult mai blânde, dar mult mai greu de suportat. Doamna procuror general venind "pe cai mari", având alura sfidătoare a foștilor ofițeri sesiști, verificându-și fiecare cuvânt, a devenit "zgârcită la vorbă" dar deosebit de dură. Numai că duritatea s-a manifestat nu față de poporul din rândul căruia se trage, ci din rândul românilor care au încercat disperați să se adapteze la așa-zisa economie de piață occidentală. Aceasta în condițiile în care, timp de 40 de ani, capitalismul român era doar "Fata Morgana" a vieții pe care o duceau popoarele din vest îmbuibați datorită faptului că de 2000 de ani majoritatea dintre ei au fost cuceritori și au trăit nu prin munca cinstită ca vechii daci, ci au trăit și îmbogățit prin forța armelor, cucerind cum spune chiar Constituția Franței, "teritorii de peste mări". În aceste condiții, doamna procuror Codruța Kovesi a instituit împotriva prevederilor Constituției României "indicațiile" date de Monica Macovei, motociclista rea care nu a băut și nu a mâncat de pe teritoriul României. În aceste condiții, doamna procuror general este cea care a înființat așa cum spunea un lider important al Parlamentului României, "Republica procurorilor".

(continuare în pagina 2)

Propunerile noastre pentru LOTO 6/49: 25 7 47 20 3 9

Citește-l și dă-l mai departe!

(urmare din pagina 1)

Ministerul Public - prevederi Constituţionale încălcate grosolan atât de preşedinte, cât şi de "ramura Parchetului General" reprezentată de doamna Kovesi

Pentru a nu ne critica cineva că nu am spus adevărul, prezentăm ad-literam art.131 din legea fundamentală, prin care se precizează două lucruri foarte importante: care este rolul ministerului Public, art.131 şi care este statutul procurorilor, art.132. În acest context, şi un analfabet poate citi clar: Ministerul public reprezintă interesele generale ale societății apărând ordinea de drept precum şi drepturile şi libertățile cetățenilor. La art.132, tot aşa de clar se precizează: "Procurorii îşi desfăşoară activitatea potrivit principiului legalității şi al controlului ierarhic, sub autoritatea Ministerului justiției". Mai clar nu se putea formula această prevedere care este încălcată grosolan în ultimii ani de către cea dea treia putere în stat, reprezentată de justiție. Pentru a fi înțeles, spunem clar că procurorii sunt doar "procurori" şi nu magistrați sau judecători. Aceasta în condițiile în care şi ei au terminat o facultate de drept. De aceea, este de neînțeles cum în prezent procurorii care sunt subordonați Ministerului justiției şi reprezintă Guvernul, respectiv politica guvernului privind măsurile de coerciție pentru protejarea populației împotriva actelor antistatale, îşi permit să iasă ilegal de sub autoritatea ministrului justiției. Şi toate acestea datorită fricii pe care manifestările de teroare asupra unor persoane sau clase sociale, care s-au desprins după actul de dezordine din 22 decembrie 1989. Ceea ce s-a întâmplat şi se întâmplă şi în prezent, se datorează în primul rând slăbiciunii conducerii statului şi ale guvernelor din ultimii 27 de ani care a subordonat România intereselor marilor puteri din vest prin crearea şi dezvoltarea unui sistem antistatal în cadrul Uniunii Europene. Aceasta a încălcat Convenția ONU din 1948 prin dreptul suveran al statelor de a-şi stabili modul de viață în interiorul granițelor.

DNA - o necesitate a perioadei actuale, dar cu o interpretare corectă faţă de firmele multinaţionale

Sigur este faptul că înființarea DNA din fostul PNA a fost discutată în Parlamentul României încă de la începutul anului 2001 când Comisia de Cercetare a Abuzurilor din Parlament a tras un semnal privind distrugerea celui mai important segment economic al unei țări reprezentată de "sistemul bancar românesc". Este vorba de punerea în discuție la 17 decembrie 2002 şi în 11 februarie 2003 în plenul celor două camere problemele grave impuse României după anul 1990 când anarhia economică, politică şi militară, începuse să cuprindă întreaga țară. Cine era interesat? Sigur marile puteri Europene şi SUA. La aceste reuniuni au participat ambasadorul SUA precum şi preşedintele Camerei de Comerț româno-americane, dar şi ambasadorul UE la Bucureşti. În această mare adunare, s-a tras un semnal privind fenomenul corupției prin care a fost distrus în totalitate sistemul bancar românesc în fruntea căruia s-a aflat şi se află şi în prezent guvernatorul Mugur Isărescu. Domnia sa a dispus de toate pârghiile posibile pentru distrugerea sistemului bancar, iar domnul ambasador al SUA, singurul mare ambasador prezent din toată Europa, a spus public: "cunosc ce se întâmplă cu lichidatorii... cunosc cum se fac privatizările, cunosc modul în care se aplică actul de justiție". În aceste condiții, putem spune fără să greşim că dacă în prezent s-a întâmplat şi se întâmplă acest "canibalism economic şi politic asupra României", o mare răspundere o are şi Guvernul SUA. Poate că actualul preşedinte, domnul Trump, chemându-l pe preşedintele Iohannis la Washington, va reuşi să echilibreze balanța politică, economică şi militară în care România despinsă doar de 200 ani de sub influența Imperiului Turcesc şi Austro-Ungar, va reuşi să-şi găsească "cadența" pentru a deveni aşa cum precizează Constituția la art.1: "suverană, independentă", şi nu o colonie a statelor Europene şi chiar SUA. Aceasta a fost motivarea înființării Parchetului DNA care încălcând legea fundamentală s-a situat deasupra statului având girul şi aprobarea tacită a serviciilor secrete americane care în decursul celor 70 de ani au făcut ce au vrut în politica mondială. Acest lucru l-au făcut şi în România, când după alegerea preşedintelui Băsescu l-au pus în fruntea SRI pe actualul ambasador la Washington, fostul social democrat "vopsit de stânga" şi fost şef ani buni în fruntea SRI. Sigur, orice stat trebuie să aibă un serviciu de calitate puternic înfiltrat în toate ramurile economiei şi politicii. Numai că ce s-a întâmplat în românai ultimii 4-5 ani a depăşit limitele unei societăți în care trebuie să domnească legea. Cei care mai citesc, îşi aduc aminte măsurile dure împotriva celor arestați după atentatele din 11 decembrie. Pentru ei s-a înființat Închisoarea de la Guantanamo în care aşa cum sunt precizate chiar în filmele ulterioare, prizonierii erau ținuți în condiții nu doar inumane ci chiar criminale. Sigur, terorismul trebuie distrus dar nu trebuie distruse ființele umane. Sigur este faptul că cei care au omorât să fie şi ei omorâți, după principiul ochi pentru ochi şi dinte pentru dinte. Numai că, în ultimii 15-18 ani, marile puteri ale lumii şi-au văzut propriile interese economice, politice şi militare, negăsind măsuri sau idei pentru a fi anulate cauzele care au determinat conflictele grave pe timp de pace. De aceea, credem că "politica dură" manifestată de o ramură a Parchetului General" prin DNA, reprezintă carențe grave, iar prin modul de coerciție a condus la distrugerea capitalismului românesc foaret tânăr. Aceasta pentru că în România în ultimii 150 de ani niciodată nu am avut un capitalism autohton puternic, ci doar un capitalism importat de fostele partide româneşti create după războiul de independență din 1877. Începând cu această dată a început şi o expansiune puternică asupra estului Europei din partea împăratului german. Dintre toate țările, România a avut cel mai mult de suferit datorită blândeții acestui popor primitor care a dat străinilor "şi haina de pe ei", iar pe româneşte, "rămânând în fundul gol". În aceste condiții, DNA nu a fost altceva decât un promotor al intereselor marilor puteri în economia românească.

Marea sfidare a doamnei Kovesi

Sigur că domnia sa şi-a impus personalitatea sfidând necesitățile dezvoltării capitalismului românesc. Tot aşa de sigur este faptul că trebuia să primească "palme" atât Mazăre cât şi alți îmbogățiți ai tranziției. Numai că acestea au avut girul conducerii UE pentru ca în ceasul al 12-lea să-i bage la "beciul domnesc". Această denumire etse doar o metaforă prin care capitalismul românesc a fost băgat la puşcărie, amintind în acest fel distrugerea lui Ion Nicolae care avea monopolul fabricilor de îngrăşămintte din România. Din 10 mari fabrici acum nu mai există decât cel puțin două iar lui Nicolae i-au găsit hibe pentru a-l ține la răcoare, distrugându-i afacerea care nu era chiar ca lacrima. Dar producea pentru agricultura româneacă. În prezent, îngrăşămintele vin din toată Europa, fabricile poluează, la ei nu. Pe toate acestea, doamna Kovesi le-a tratat cu duritate, iar modul de tratament al capitalismului autohton a ieşit la iveală prin dezvăluirile lui Sebastian Ghiță. Mijloacele media în prezentau adus la cunoştința opiniei publice mondiale un fapt incredibil într-o țară care se vrea democrată. Doamna Kovesi, după ce "a încălecat" întreaga viață economică şi politică din România, şi-a permis în mod dezonorant şi împotriva Constituției să nu se prezinte în fața celei mai importante instituții a oricărui stat, reprezentat de Parlament. Este greu de neînțeles atitudinea acestei doamne iar noi o putem scuza doar prin faptul că domnia sa reprezintă nu statul român şi Parchetul care o plăteşte, ci unele interese occidentale venite din partea unor servicii occidentale care acum sunt coordonate de către CIA, aşa cum spunea şi sebastian Ghiță. Acesta a avut curajul ca un român adevărat, sacrificându-şi viața, să spună lucruri adevărate necunoscute publicului, privind adevărata fața a DNA. Sfidarea doamnei Kovesi prin refuzul de a răspunde la solicitarea Parlamentului care este conform Constituției, la art.61 - "organul reprezentativ suprem al poporului român şi unica autoritate legiuitoare a țării". Doamna Kovesi dovedeşte în fața întregii lumi că este doar o dictatoare care alături de interesele preşedintelui Iohannis se străduieşte din răsputeri să distrugă capitalismul românesc sau cel puțin ce a mai rămas din el. Probabil că domnia sa are în vedere protecția de care se bucură din partea ambasadorului american la Bucureşti şi a celor 6 ambasadori a unor țări din Europa interesați în distrugerea capitalismului românesc. Aceştia sunt protectorii care îi dau dreptul să nu se prezinte la chemarea instituției fundamentale a statului român. Probabil pentru domnia sa statul român nu mai există de mult.

DUMITRU CÂRCENI

Triplă semnificaţie

11 iunie 1948 - Zi importantă a începutului modernizării rapide a României

Prima semnificaţie

Ziua de 11 iunie îmbracă anul acesta (2017) o triplă semnificație pentru România şi pentru poporul român. O primă semnificație este momentul începerii insurecției de la Bucureşti în cadrul Revoluției paşoptiste din Valahia anului 1848. Revoluția din Țara Românească de la 1848 a avut câteva centre de declanşare: la Telega, Islaz, Ocnele Mari şi Bucureşti. Indiferent de locul de manifestare revoluția avea scopurile declarate prin Proclamația de la Islaz (09 iunie 1848): egalitate în fața legii, adunare obştească reprezentativă (parlament democratic, cu alte cuvinte), organizare democratică republicană a statului, (ceea ce însemna ca Gheorghe Bibescu să părăsească tronul de la Bucureşti), independență administrativă şi legislativă, libertatea tiparului, învățământ național, emanciparea şi împroprietărirea clăcaşilor prin despăgubire. După citirea Proclamației s-a trecut la formarea primului Guvern Revoluționar provizoriu, format din I.H. Rădulescu, Şt. Golescu, Cristian Tell, N. Pleşoianu şi preotul Radu Şapcă (cel care dăduse citire, la Islaz, Proclamației). La 11 iunie 1848 insurecția începe şi în Bucureşti. Gheorghe Bibescu, domnul Țării Româneşti, ştiind că a pierdut sprijinul armatei, a semnat Proclamația de la Islaz, aceasta devenind şi noua Constituție şi recunoaşte noul guvern, format din Nicolae Bălcescu, secretar de stat pentru afaceri externe, Nicolae Golescu- secretar de stat pentru afaceri interne, Gheorghe Magheru-finanțe, Ion Heliade Rădulescu-culte, Ştefan Golescu - justiție, Constantin Kretulescu-preşedinte al Consiliului Administrativ, C.A. Rosetti-prefectul Poliției Capitalei şi Ioan Odobescu-şef al Oştirii. Două zile mai tîrziu Bibescu abdică şi se retrage în Transilvania. În încercările de înăbuşire a revoluției, domnitorul Bibescu reuşise arestarea Guvernului Provizoriu, moment în care iese la rampă Ana Ipătescu, cea care mobilizează populația Bucureştiului şi reuşeşte eliberarea. (Aşa cu ne stă nouă bine, am reuşit în anii din urmă să maculăm imaginea Anei Ipătescu «acea Ioana d`Arc a României», minimalizându-i însăşi curajul de a se expune puştilor gărzilor lui Bibescu şi reuşind să mobilizeze masele de târgoveți şi de militari, gâsindu-i prin buzunare sau gentuțe ceva dovezi de amor cu fruntaşul revoluționar Rosseti pentru care, vezi Doamne ar fi ieşit ea în fruntea maselor apărând guvernul revoluționar. Acum, Bucureştiul nu-i mai cinsteşte numele, nicio arteră nemaipurtându-i numele).

A doua semnificaţie

A doua semnificație este una foarte controversată, în sensul de bine şi rău, de aşa, DA/aşa, NU. Este vorba despre actul naționalizării tutror mijloacelor de producție şi a fondurilor monetar-bancare din noaptea de zece spre unsprezece iunie 1948, moment în care unii s-au culcat seara bogați şi stăpâni, iar dimineața s-au trezit deposedați şi săraci, iar cei care n-au acceptat cu supuşenie această nouă stare s-au găsit mai întâi în închisoare şi mai apoi, mult mai apoi, judecați şi condamnați. Lozinca ce a mobilizat masele din periferia socială şi la marginea unei vieți decente a fost una ce făcuse deja epocă şi trecuse frontiera acceptabilității şi aceasta era următoarea (cei mai în vârstă îşi aduc, cu siguranță, aminte de ea): „lichidarea exploatării omului de către om”. Ideea că „de azi” nu vor mai fi exploatați şi că tot „de azi” ei vor fi stăpânii tuturor mijloacelor de producție a dus la o efuziune de proporții pentru că asta era realitatea: şi atunci, ca şi acum proporția dintre populația țării care trăia într-o formă modernă de sclavie (sclavia muncii, sclavia relațiilor interumane) şi la limita de subsistență era mult mai mare decât proporția celor puțini care dețineau covârşitoarea avere a țării, cvasitotalitatea mijloacelor de producție şi întregul capital financiar-bancar. Actul de la 11 iunie 1948 a însemnat adevăratul moment de transformare fundamentală a României, schimbând cu brutalitate un vechi şi îmbătrânit mod de producție cu un altul nou, necunoscut nicăieri pe Pământ până în urmă cu trei decenii. Era acest nou mod de producție un experiment care, ce-i drept, în cele trei decenii trecute nu adusese progresul scontat. Oricum, România abia scăpase de umilințele şi dezastrele unui război, ea însăşi nescăpând de „şansa” de a fi teatru de operații. Economia era pusă la pământ de doi ani succesivi de secetă cumplită care au generat o foamete aproape generalizată pe mai bine de treisferturi din teritoriu. Pe acest fond specula luase proporții canibalice. Se înmulțisertă actele de banditism şi tâlhărie care se produceau oriunde şi la orice oră din zi şi din noapte şi pe care forțele de ordine, ele însele corupte, nu le putea face față. Cazul Alimănescu, comisarul care se remarcase în această luptă nemiloasă de care pe care cu actele antisociale, tras în cursă şi ucis chiar de propriile structuri era deja cunoscut şi simtomatologia lui nu putea fi tăgăduită. Etatizarea băncii naționale (august 1947) nu reuşise să pună capăt inflației şi speculei cu toată acerbia cu care erau apărate mercurialele afişate în toate unitățile comerciale şi piețele agro-alimentare. Actul de la 11 iunie 1948 îşi propunea tocmai punerea la punct a tuturor acestor neajunsuri majore. Păcatul ei, însă, a fost acela că, pregătit în mare taină şi pus în practică, la început, de oameni necunoscători ai proceselor economice şi sociale ci doar considerați devotați şi credincioşi noilor vremuri, nu s-a putut asigura protecția integrală a bunurilor naționalizate şi nici continuarea pe alte baze a proceselor economice de producție. Pe aceste premise reale a apărut varianta sovromurilor, socetăți zise ale poporului român dar organizate pe principii socialiste şi conduse de oameni (specialişti) sovietici. Astăzi, toată lumea care se vrea băgată în seamă, scoate (atât cât poate debita mintea lor sau cât au înțeles din neînțelegerea spuselor altora, poate ca ei sau mai instruiți) în evidență numai ce a fost rău în practica acestor societăți. Nu vreau, pentru obiectivitatea crezului şi a conştiinței mele, să nu arăt direct că acea etapă, etapa sovromurilor era obiectiv necesară. Eram o țară eminamente agrară cu o agricultură alături de cea de subsistență. Nu aveam la propriu o clasă muncitoare (nici vorbă de proletariat, şi una şi cealaltă fiind doar marote în propaganda politică a partidului unic). În aceste condiții, sovromurile, constituite în domeniile cheie ale economiei, au avut darul şi rostul unui veritabil program de instruire, chit că această instruire ne-a costat foarte mult, dar şi urmările au fost foarte importante, scurtând procesul de învățare cu ani, ani buni. În acelaşi timp trebuie să remarc că, aşa fără prea multe studii dar cu simțul de proprietate asupra originii proprii de români, cei din conducerea de atunci „de partid şi de stat” au ştiut să scurteze cât au putut de mult perioada de funcționare a acestor societăți şi anume, până la primul cincinal românesc care, după câte îmi amintesc, a debutat în anul 1952 sau 1953, moment de la care ne-am luat destinele în propriile mâini, acceptând pentru o perioadă, şi aceasta scurtă, în final, doar consilieri sovietici în unele din ramuri şi pe la unele ministere. Oricum, net favorabil României față de ce se întâmplă de vreo douăzeci de ani încoace când România, cu tot ce are (sau a avut) ea ca resurse, ca inteligență, ca piețe proprii a fost scoasă pe tarabă şi vândută bucată cu bucată fără nicio grijă fața de viitorul ei, față de ce vom lăsa ca moştenire (sau dacă vom mai lăsa ca moştenire) urmaşilor noştri. Să nu uităm că în patruzeci de ani de la momentul 11 iunie 1948 România se transformase într-o economie industrială şi proporțional distribuită pe întreg teritoriu, cu sisteme bine puse la punct în educație, medicină, cultură, cu o agricultură care pusese capăt producțiilor de subsistență, diferențiată ca specii şi soiuri de cultură, cu o zootehnie

(continuare în pagina 6)

Analiza la rece... după 7 ani şi "coada băgată" de DNA

DE CE A PIERDUT PSD ŞI GEOANĂ ALEGERILE PREZIDENŢIALE DIN ANUL 2009?

PSD şi „stânga românească“ de la „măreţia anilor 1990-1996“ până la dezastrul perioadei 1996-2004

Începutul anilor 2016-2017, după ce PSD "a câştigat glorios alegerile locale şi parlamentare", acum, la început de an, "dracul şi-a băgat coada" iar societatea românească, deşi are destul de multe probleme cu sărăcia şi problemele de dezmembrare a statului, a găsit "cuiul lui Pepelea" prin discuţii interminabile privind "cine a câştigat şi cine a pierdut alegerile prezidenţiale din 2009". Pentru a înţelege fenomenul este absolut obligatoriu să nu trecem peste perioada tulbure de după anul 1990 când stânga românească în fruntea căreia s-a aflat Ion Iliescu şi chiar floarea intelectualităţii şi culturii româneşti, a declanşat "jihadul politic" prin care s-a încercat stăvilirea expansiunii dreptei româneşti ţinută în exil în ultimii 30 de ani. În 22 decembrie a început aşa -zisa Revoluţie prin care marile puteri Europene au făcut tot ce era posibil pentru ca stânga românească reprezentată de Partidul Comunist să i se diminueze importanţa filozofiei politice. În acest context, imediat după aproape o lună de zile, la începutul lunii februarie, au început marile acţiuni culminate cu încercarea exilaţilor Câmpeanu şi Raţiu, iar din interior a lui Corneliu Coposu, care au încercat să beneficieze de "tulburenţa anului 1990" şi instigarea unei părţi a studenţimii bucureştene care timp de aproape 2 luni au ocupat centrul capitalei, Bucureşti, creând un mare haos în acest mare centru universitar. Toate acestea au fost reprimate cum de fapt probabil ar fi făcut orice stat civilizat din Europa. Numai că, clasa politică ajunsă la putere, a găsit o formă nu prea ortodoxă şi chiar ilegală prin ceea ce se numeşte "mineriada" din 13-15 iunie 1990. Este greu acum după 27 de ani când generaţia actuală ajunsă în pragul vârstei de 30 de ani poate înţelege fenomenul mineriadei şi care au fost cauzele care au generat-o, dar cel mai important, au fost efectele. Se pare că la vârful stângii au existat diferende ideologice între liderul revoluţiei Ion Iliescu şi ramura tineretului universitar care, prin Petre Roman, a reuşit să pună mâna pe Guvern. Au urmat alegeri din 2002-2006 în care stânga şi-a demonstart capacitatea de coordonare a mulţimilor, punându-şi în fruntea Guvernului pe Nicolae Văcăroiu, un tehnocrat de marcă al fostului sistem.

Sigur că dreapta nu a stat cu mâinile în buzunare

După ce conducerea dreptei în fruntea căreia s-a aflat Coposu, Raţiu şi Câmpeanu, au pierdut alegerile din 1992, se pare că interesele marilor puteri din Europa au făcut presiuni puterncie împotriva opiniei publice româneşti. Drept urmare, în alegerile din 1996, deşi dreapta unită în CDR a propus un intelectual candidat la preşedinţia României, se pare că coaliţia anilor 1996-2000 a funcţionat cu mari defecţiuni, cea mai importantă fiind lupta dintre cele 4 partide aliate ale dreptei: PNŢCD, PNL, PD şi UDMR. Fără nicio disucţie, toate aceste partide aveau acelaşi "stăpân din Occident". În schimb, stânga românească se bucura de influenţa marii puteri din răsărit, fostă URSS şi devenită Rusia datorită trădării liderului politic Gorbaciov. Dreapta a încercat fără succes 3 guverne prin care s-au succedat tot personalităţi de stânga dar cu vederi de dreapta. Amintim în acest sens guvernele Ciorbea şi Radu Vasile. Fiind lipsit de inspiraţie şi chiar de patriotism, Emil Constantinescu - un universitar fără veleităţi de politician s-a dat învins după spusele sale de fostul sistem de coerciţie reprezentat de fosta securitate devenită SRI. Sigur că aceasta avea adânci rădăcini în structurile de spionaj de la Moscova şi mai puţine legături cu structurile de spionaj din vest. Într-un gest disperat, Emil Constantinescu găseşte soluţia probabil impusă din vest ca la sfârşitul anului 1998 să-l aducă prim ministru pe tehnocratul mason Mugur Isărescu. Acesta, prin nu ştiu ce motive, încă din 1990 a ajuns guvernatorul sistemului bancar românesc. În această înaltă funcţie, putem spune fără să greşim că domnul guvernator a dus economia românească şi sistemul bancar românesc în pragul falimentului. Bucurându-se de sprijinul occidental, Mugur Isărescu a luat măsuri catastrofale greşite prin vânzarea unor active bancare şi privatizarea lor. La această acţiune a fost părtaş până în anul 2001 când în urma alegerilor din anul 2000, stânga românească s-a trezit din somnolenţa influenţei vestice câştigând alegerile din anul 2000 pe care datorită unei politici greşite desfăşurată de liderul PSD Adrian Năstase, dreapta propune în alegerile prezidenţiale din 2004 în calitate de candidat la preşedinţie, pe Traian Băsescu - un om energic, bine pregătit politic şi economic. Numai că, domnia sa deşi nu s-a dovedit, prin posturile avute înainte de revoluţie, este cel care a construit imediat în 2005 ceea ce s-a numit "axa Washington-Londra-Bucureşti".

Unde a greşit Traian Băsescu?

Sigur este faptul că domnia sa a fost un pilon de nădejde a marilor puteri dominante în Europa, fără însă să vadă "ascensiunea Germaniei" ca mare putere dominantă în Europa. Băsescu a crezut că dacă are binecuvântarea de la Washington Londra şi Paris este suficient să-şi pună în aplicare planul de "vânzare a intereselor României" în plan militar, economic şi politic. CDR-ul în fruntea căruia s-a aflat traian Băsescu a reprezentat doar un conglomerat nedefinit de interese a marilor puteri pentru atingerea scopurilor acesteia, pentru ca România din stat independent suveran să ajungă o colonie a marilor puteri cu precădere a Germaniei, SUA şi Franţei. Aceasta în condiţiile în care Anglia, ca mare putere, nu doar în Europa şi în lume, datorită întinderilor sale teritoriale, nu

avea forța de dominație în Europa, în condițiile în care își exercita influența într-o serie de țări din Asia şi Pacific. Dacă vorbim de greşeli, putem spune că nu întreaga sa politică a reprezentat vânzarea intereselor româneşti. Domnia sa a fost obligat de marile puteri Europene să joace cum le-a dicat interesele lor, drept pentru care după 10 ani de mandat plăteşte obediența către vest chiar de către membrii familiei sale ajunşi la puşcărie, după ce nu a mai fost preşedinte. Prin ieşirea Angliei din UE, axa construită de Băsescu, deşi şubredă, s-a dezmembrat uluitor de repede. Nemții, după 100 de ani, şi-au văzut interesul de dominație în România, după ce cu ei am fost aliați sau duşmani în cele două războaie mondiale. Influența Germaniei în Europa, datorită ascensiunii sale economice în europa, devenind puterea numărul 1, s-a materializat prin alegerile din 2014, când tinerii români dornici de aventuri în Europa şi în lume şi-au trădat țara alegând în fruntea ei un etnic german care are în spate doar un număr de 20-30 mii alegători, cu precădere în zona Sibiului. Am făcut această trecere în revistă a evenimentelor, sărind peste anul 2009 prin faptul că abea acum în 2016-2017, poporul român poate să-şi dea seama de greşeala făcută la alegerile din 2014 care nu a fost altceva decât un prolog al pierdutelor alegeri din anul 2009. Aici, stânga, de această dată mai modernizată după interesele marilor puteri, nu s-a mai lăsat păcălită. Numai că, Traian Băsescu - un om politic şi încălcitor de interese meschine, a dat o lovitură nimicitoare stângii care s-a coalizat după alegerile parlamentare din 2008 încât am avut parte de o alianță dacă vreți împotriva naturii între stânga reprezentată de PSD în fruntea căruia se afla Mircea Geoană şi dreapta reprezentată de PNL în fruntea căruia se afla Crin Antonescu. În perioada scurtă de după alegerile din 2008 când PNL condus de Tăriceanu a început să piardă din influență, dreapta şi stânga şi-au dat mâna, pentru ca "tiranul de la Cotroceni" să nu mai facă jocurile axei Washington-Londra-Paris-Bucureşti. Alegerile s-au dezlănțuit prin folosirea tuturor mijloacelor mai mult sau mai puțin ortodoxe, folosindu-se "mita electorală ajunsă la rang de lege". Fiecare alegător primea de la toate partidele de la mărunțişuri până la obiecte de valoare sau chiar bani. În toată această perioadă, Parchetele şi DNA, care erau subordonate constituțional Guvernului, au tăcut, acceptând mita. Trebuie făcută o precizare foarte importantă, că în grupul Geoană, PSD Antonescu -PNL, făcea parte şi Klaus Iohannis care stătea ca un vulpoi în umbră țintind nu funcția de prim ministru, ci funcția de preşedinte pe care şi-a adjudecat-o în anul 2014 după 5 ani.

De ce acum DNA şi Parlamentul au nevoie de comisii privind cercetarea alegerilor din 2009?

Pentru a înțelege acest fenomen, acesta trebuie legat de lupta şi influența unor puteri Europene care aveau interese economice pentru transformarea României în colonie. Şi cine era cel mai bine plasat dintre cei doi candidați ai alegerilor din 2009? Traian Băsescu din partea dreptei şi Mircea Geoană din partea "melanjului" dintre stânga şi dreapta. Mai trebuie precizat că în anul 2009 germania nu ajunsese la apogeul puterii politice militare şi economice, drept urmare, Klaus Iohannis a stat în umbră. Se pare că Traian Băsescu a fost preferatul marilor puteri dominante, respectiv America, Anglia şi Franța, în acest an. Drept urmare, a câştigat alegerile, numai că, câştigarea a fost făcută perfect datorită specialiştilor de care Traian Băsescu a beneficiat din partea axei. Indiferent dacă Geoană nu s-ar fi dus la Vântu care nu se bucura de o dragoste prea mare din partea alegătorilor, Geoană tot ar fi pierdut. În cercurile de putere Europene, "zarurile au fost aruncate" în ceea ce priveşte "perdantul Geoană". De aceea, credem că alegerile din 2009 au fost precum fenomenul "crima perfectă" stabilită de deasupra României, iar în consecință, Traian Băsescu a fostt declarat câştigător ccu toată țopăiala copilărească pe care a făcut-o spectacolul Geoană. De aceea este de neînțeles de ce Parlamentul României cheltuieşte sume esențiale pentru stabilirea greşelilor care au dus la pierderea alegerilor de către Geoană şi câştigul acestora de Traian Băsescu. Sigur este faptul că decidenții de deasupra României ştiau cine va câştiga alegerile din 2014. Că acesta va fi neamțul Klaus Iohannis sprijinit de Germania prin toate forțele mediatice de care domna sa a beneficiat. Acelaşi lucru poate fi demonstrat şi de încercarea copilărească a parchetului general care se substituie Constituției încălcând-o prin faptul că parchetul şi procurorul general este subordonat Ministrului Justiției. Drept urmare şi DNA se află într-o mare eroare pe care nici Curtea Constituțională, nici clasa politică nu încearcă dezlegarea misterului DNA. Respectiv de ce acest DNA se ridică deasupra instituțiilor fundamentale ale statului deşi constituția este suficient de clară. Nu ştim cine are de câştigat prin faptul că oamenilor politici li se indică o pistă greşită de acum 7-8 ani reprezentate de alegerile din anul 2009. În acest joc au intrat şi cele două partide aliate ALDE şi PSD, dovedind faptul că aceşti doi conducători sunt departe de a înțelege fenomentul şi fenomenele din viața politică românească. Una dintre lipsa de înțelegere a celor doi conducători este reprezentată de lipsa unei analize pertinente şi istorice cu privire la interesele celui mai important serviciu de informații, SRI. În interiorul acestui serviciu, este posibil să existe două ramuri importante care se luptă între ele. Ramura românească a SRI cu dragoste de țară şi cu interes de păstarre a suveranității şi ramura externă subordonată marilor servicii de informații, printre care cele americane, la care se adaugă în prezent marile interese pe care actuala Germanie modernizată după uriaşul plan Marshal de după 1946 care a condus în final la crearea primei puteri economice din Europa. Sigur că nici la alegerile din 2009 nu trebuia uitat faptul că şi Rusia anului 2009 avea unele interese în România datorită faptului că Rusia prin Gorbaciov şi Bush a împărțit intersele marilor puteri în țara noastră, iar rezultatul se vede în prezent. Sigur că Rusia anului 2017 nu mai este Rusia anului 2009. În prezent Rusia este rivala de moarte a Americii iar cheltuielile militare pentru atac şi apărare din partea statului rus sunt considerabile. Datorită acestui lucru, actualul preşedinte al SUA, Donald Trump, la ultimul summit European de acum câteva zile, i-a somat pe cele 26 state Europene, impunându-se cheltuieli uriaşe care să contribuie la echilibrarea bugetului militar al Statelor Unite. Aceasta în condițiile în care preşedintele Trump, în campania electorală, a spus că America este aproape în colaps economic datorită expansiunii militare în Orient şi întreaga lume. De aceea, avem convingerea că Trump şi America trebuie să-şi analizeze cu răspundere economică şi militară modul defectuos în care administrația americană s-a întins începând cu 1990 în Golf şi în celelalte state islamice de unde vor avea neplăceri grave.

D. BOȚILĂ

(continuare în numărul viitor)

Triplă semnificaţie

11 iunie 1948 - Zi importantă a începutului modernizării rapide a României

(urmare din pagina 3)

dezvoltată cu rase superioare de animale. Ei bine, în locul unui minim import în completare sau modernizare, impostorii care au pus labele pe conducerea destinelor României, începând cu decembrie 1989 şi până azi, n-au făcut decât să ditrugă totul, cu o ură de neînţeles faţă de România şi de români. Aşa încât, acum, analizând actul de la 11 iunie 1948, acesta apare doar ca un act samavolnic şi nedrept (pentru că se putea şi prin alte metode, mai lungi, mai costisitoare dar cert mai morale), nemaiavând aproape nicio dovadă în argumentarea multiplelor valenţe pozitive aduse în destinele României.

A treia semnificaţie

A treia semnificaţie a zilei de 11 iunie, acum, la nivelul anului 2017, îl constitue scrutinul parţial pentru alegerea a 49 de primari sau consilieri locali pe locurile lăsate vacante prin alegerea unora din titulari în structuri parlamentare, prin deces sau prin pierderea funcţiilor pe criterii de acte judecătoreşti. Ei bine, acest scrutin parţial poate fi şi un barometru al creşterii sau descreşterii încredeii alegătorilor în diferitele partide participante şi la alegerile din iunie 2016. Dar remarcabile au fost armele cu care candidaţii s-au prezentat în faţa alegătorilor. Şi de data asta, majoritatea candidaţilor PSD (singurul partid, se pare, care şi-a desemnat candidaţi în toate cele 49 secţii electorale) s-au prezentat cu programe şi planuri concrete, în timp ce ceilalţi au apărut doar cu critici la ceilalţi competitori fără ca măcar prin antiteză să explice de ce este mai bine să fie ei votaţi. Nu mai spun că cei câţiva (9, se pare) candidaţi ai „teribilului” USR au apărut cu aceleaşi stereotipuri de candidaţi altfel, de politică altfel, bla, bla, bla şi făcând caz demagocic de transparenţă în cheltuirea banului public, dar dând în bâlbâieli când s-au văzut nevoiţi să răspundă unor întrebări directe asupra afacerilor necurate atât în rândul acelui partid, cât şi a multora dintre aleşii săi. Rămân foarte interesat de rezultatul acestor alegeri parţiale şi poate că voi avea ocazia unor comentarii sau poate chiar a unei analize.

LIVIU LEHLIANU

Nu cerceta aceste legi...

CERCETAREA „ALEGERILOR PREZIDENŢIALE DIN 2009“

...Că eşti nebun de le-nţelegi

După cum se ştie, de aproape o lună de zile în publicaţia Evenimentul Zilei, ziaristul Dan Andronic s-a lansat într-o serie de dezvăluiri (cu nume şi prenume) ce privesc suspiciunea mai mult decât rezonabilă că alegerile de preşedinte din 2012 (contracandidaţi Mircea Geoană şi Traian Băsescu) au fost viciate prin jocuri de culise (în care au fost angajate PDL, serviciile secrete, DNA, unele ambasade ale marilor puteri şi personalităţi la vârf ai Ministerului de Interne şi ai Ministerului de Externe). În baza acestora, Parlamentul României a dispus constituirea unei comisii de cercetare a viabilităţii aspectelor sugerate sau chiar dezvăluite de ziarist. Ca un făcut, deşi atunci, în 2012, PSD a acuzat public alterarea rezultatului alegerilor, venind cu camioane de probe (după expresia reprezentranţilor acestui partid), Ministerul Public nu s-a sesizat şi toată „afacerea” a fost dată uitării. În mod similar, nici acum, după dezvăluirile domnului Dan Andronic, Ministerul Public nu s-a sesizat până la momentul cînd a luat Parlamentul hotărârea de a constitui o comisie, moment în care, hop, procurorul general al României, dl Augustin Lazăr s-a repezit la a deschide o anchetă care, în fapt, nu îşi propunea (s-a spus pe şoptite atunci şi se dovedeşte la vedere cu trecerea timpului) decât să zădărnicească acţiunea Parlamentului. Ei bine, cum cred că peste 80% din cetăţenii României bănuiau, doamna procuror şef al DNA, doamna Codruţa Kövesi a refuzat să participe, invocând că domnia sa face parte din autoritatea judecătorească şi nu poate fii audiată decât de reprezentanţi ai acestei autorităţi, potrivit (poate vrea să ne spună domnia sa) separaţiei puterilor în stat. Ei bine, această aroganţă a „madamei” m-a împins la următorul Silogism: Tema (falsă): Magistraţii fac parte din Autoritatea judecătoprească (sunt, cu alte cuvinte, membri ai celei de a treia puteri în statul de drept) şi, deci, nu sunt obligaţi şi nici nu pot fi obligaţi să participe ca martori sau în altă calitate la comisiile parlamentare. Premiza 1-a: Puterea (autoritatea) judecătorească (una din cele trei puteri separate în stat) este finanţată de la bugetul de stat, deci de la puterea administrativă, prin legea Bugetului adoptată de Parlament. Premiza a 2-a: Puterea administrativă (una din cele trei puteri separate în stat) este învestită de Parlament (una «cea mai reprezentativă» din cele trei puteri separate în stat) şi dă rapoarte regulate în faţa acestuia. Concluzia 1-a: Pe cale de consecinţă, puterea (autoritatea) judecătorească există şi poate funcţiona numai cu aprobarea de către Pasrlament, la propunerea Guvernului (puterea administrativă) a logisticii necesare. Concluzia a 2-a: Orice membru al Autorităţii judecătoreşti are nu numai datoria morală dar şi obligaţia legală de a se prezenta în faţa oricărei comisii parlamentare de care este solicitat.

Comentariu profan:

Dintre cele trei puteri din stat, singura care este aleasă de popor este Parlamentul. Tocmai acest fapt îi conferă acestuia cea mai mare autoritate, Parlamentul fiind reprezentantul cel mai democratic al poporului. Celelalte două puteri sunt una învestită de Parlament (puterea administrativă), iar cealaltă (autoritatea judecătorească) este o structură profesională constituită din oameni numiţi şi nu aleşi. Tocmai având în vedere acest sistem al democraţiei, în ţări cu democraţii consolidate (precum SUA, către care se tot îndreaptă privirile oamenilor noştri politici), Franţa, Germania ş.a., Parlamentul (sub diferitele lui denumniri din fiecare ţară) este puterea cu cea mai mare reprezentativitate şi autoritate şi cea mai respectată. Din nefericire, urmare unei alterări profunde a societăţii româneşti sub influenţa acelui aberant „preşedinte jucător”, România a devenit o „Republică a procurorilor” care, doar în urma unor bănuieli (pompos rebotezate în „suspiciuni rezonabile” şi care în fapt sunt doar suspiciuni, fără nicio rezonabilitate) au nenorocit destine, au condus la blocarea mediului românesc de afaceri, au împins oameni la sinucideri sau chiar la crime ascunse şi necercetate de nimeni!... Doamna Codruţa Kövesi să nu uite că în România „nimeni nu este mai presus de lege” (Constituţia României, art.16/2), iar prin atitudinea sa de arogantă tratare a Parlamentului (un fel de tratatre cu flit) se aşează peste lege. Nu este de mirare, de altfel, cunosute fiind apucăturile sale de tipul Beria din cea mai neagră perioadă a puterii sovietice-staliniste. Şi, ca să fim bine înţeleşi, nu Codruţa Kövesi este vinovată de această atitudine ci statul cu reprezentanţii săi, Parlamentul în primul rând, care permite de atâţia ani asemenea atitudini şi acţiuni şi nu este capabil ca, prin legi clare şi drastice, să limiteze la maximum posibilităţile de atitudini, de manifestări şi de acţiuni care ies din conceptul de democraţie şi de respectare a drepturilor omului. Mă întorc la zisele evanghelistului şi zic: „cine are urechi de auzit, să audă!”.

ALLA VOLCOVA

Rugăciune pentru OM

O, OM!

O, om! ce mari răspunderi ai
de tot ce faci pe lume,
de tot ce spui în scris sau grai,
de pilda ce la alţii dai,
căci ea, mereu, spre iad sau rai
pe mulţi o să îndrume.

Ce grijă trebuie să pui
în viaţa ta în toată,
căci gândul care-l scrii sau spui
s-a dus... în veci nu-l mai aduni,
şi vei culege roadă lui
ori viu, ori mort, odată.

Ai spus o vorbă, vorba ta,
mergând din gură-n gură
va-nveseli sau va-ntrista va curaţi sau va-ntina,
rodind sămânţa pusă-n ea de dragoste sau ură.

Scrii un cuvânt... cuvântul scris e-un leac sau o otravă,
tu vei muri, dar tot ce-ai scris
rămâne-n urmă drum deschis
spre moarte sau spre paradis,
spre-ocară sau spre slavă.

Ai spus un cântec, versul tău,
rămâne după tine
îndemn spre bine sau spre rău,
spre curăţie sau desfrâu,
lăsând în inimi rodul său
de har sau de ruşine.

Arăţi o cale, calea ta în urma ta nu piere,
e calea bună sau e rea,
va prăbuşi sau va-nălţa,
vor merge suflete pe ea

Spre cer sau spre durere.

Trăieşti o viaţă... viaţa ta
e una, numai una,
oricum ar fi tu nu uita
cum ţi-o trăieşti vei câştiga
ori fericire pe vecie
ori chin pe totdeauna.

O, om! ce mari răspunderi ai,
tu vei pleca din lume,
dar ce ai spus prin scris sau grai
sau laşi prin pilda care-o dai
pe mulţi, pe mulţi, spre iad sau rai
mereu o să-î îndrume.

Deci nu uita!... Fii credincios
cu grijă şi cu teamă
să laşi în urmă luminos,
un semn, un gând, un drum
frumos,
căci pentru toate, neîndoios,
odată vei da seamă.

TRAIAN DORZ

UMOR LA REFLECTOR

☺ ☺ ☺

- Am o prietenă care a început să facă haltere, ca să întinerească.
- Şi acum pare mai tânără?
- Într-adevăr, acum nu mai arată ca o femeie de 40, ci ca un bărbat de 38!

☺ ☺ ☺

Zicală românească: "Câinele care latră, nu muşcă".
Zicală chinezească: "Câinele care latră, nu e suficient de bine prăjit".

☺ ☺ ☺

Un colonel, fumându-şi pipa în verandă, strigă la ordonanţa sa:
- Ioaneee, ia vino încoace!
- Ordonaţi don' colonel!!
- Măi Ioane, tu eşti băiat de la ţară, cu judecata sănătoasă… Ia să-mi spui tu mie, dacă eu fac sex cu nevastă-mea, asta se consideră o plăcere sau o îndatorire?
- Păi don' colonel... io cre' că e plăcere...
- De ce crezi asta?
- Păi don' colonel, daca ar fi o îndatorire m-aţi pune pe mine s-o fac!

☺ ☺ ☺

Vreo 20 de prieteni sărbătoreau ziua unuia dintre ei. La sfârşitul mesei, chelnerul notează cafelele comandate.
- Mie să-mi faci una slabă!
- Mie una tare!
- Una slabă şi dulce pentru mine!
- Amară!
- Cu mult caimac!
- Fără caimac, ai înţeles?
- Fără strop de rom!
- A mea cu rom!
- Să fie caldă!
- A mea rece!

După puţin timp, chelnerul aduce o tavă cu ceşti care le împarte după nota luată.

Acesta este întrebat de un client de la altă masă:
- Cum de aţi ţinut minte cine şi cum ţi-a cerut-o?
- Să fim serioşi, toate cafelele sunt la fel. La câtă votcă au băut, nu mai pot face diferenţa!

☺ ☺ ☺

Transfăgărăşanul, pentru eternitatea României!

OMAGIU EROILOR DIN TRANSFĂGĂRĂŞAN 2017

În data de 8 Iunie 2017, argeşenii - oameni cu sufletul mare, patrioţi adevăraţi, au venit pe Transfăgărăşan, în zona Piscul Negru – de pe ramura de Sud a drumului, în ciuda condiţiilor meteo, să asiste la dezvelirea şi sfinţirea ,,MONUMENTULUI CONSTRUCTORILOR TRANSFĂGĂRĂŞAN". La această activitate şi-au dat concursul: ing. M. Meculescu – naşul de botez -, ing. C. Samoilă - artistul şi executantul acestui ,,Monument", col. (r) I.Bratu –preşedintele Fundaţiei Cultural Stiinţifice ,,PRO-Patria", col. dr. Marin BAE – Comandantul Garnizoanei Piteşti, dar nu în ultimul rând dl. C. Băjenaru – director de Marketing şi publicitate la "Cronica Timpului"- Publicaţie de cultură, atitudine şi performanţă - în România şi Franţa, ... naşul de cununie al acestei minunate activităţi. Au mai participat: gl. (r) CHELARU, istoricul şi neobositul George ROTARU, Primari, Formaţii Artistice din Zonă şi nu numai, Corul Veteranilor "Mihai Viteazul" – dirijat de neobositul col.(r) Nicolae Perniu, A.N.C.E. - reprezentat col.(r) Ion Catinca ,Ionuţ Radu şi Nuşa Cantemir, Asociaţia Judeţeană Argeş ,,Basarab I" a C.M.R.R. - preşedinte col.(r) Ilie Stoica, col.(r) I.Nedelcu, mulţi, mulţi OAMENI frumoşi la suflet şi la gând. Col.(r) I. Bratu, ne îndeamnă în poezia sa intitulată ,,Imnul Transfăgărăşanului": "De-aceea , orişicine sunteţi,/ Veniţi în fiecare an/ Veniţi cu toţi pe "VIA SACRA"/ Veniţi pe TRANSFĂGĂRĂŞAN". Evenimentul a fost unul dintre cele mai frumoase

evenimente închinate EROILOR NEAMULUI ROMANESC, din Jud.ARGEŞ. Mulţumim tuturor organizatorilor, colaboratorilor şi participanţilor, care nu s-au speriat de vremea ploioasă, asemenea poeziei ,,Armata şi Teansfăgărăşanul"a dlui I.Bratu: "Au fost erori şi poticneli,/ Chiar încercări ratate,/ Dar ea a mers până la capăt,/ Şi n-a spus: nu se poate!" Aşteptăm cu drag astfel de evenimente, închinate armatei române. Felicitări încă odată d-lui Constantin Băjenaru!

A CONSEMNAT PENTRU DUMNEAVOASTRĂ, NUŞA CANTEMIR

„De la Nistru pân' la Tisa", un „Bocet pentru Ion cel fără de mormânt"

Mareşal Ion Antonescu (2/14 iunie 1882-1 iunie 1946)- 135 ani de la naştere, 71 de ani de la asasinare

„În fața morții, neclintit,/ N-aveai ce o ruga,/ Ai lăcrimat şi i-ai zâmbit/ Ca şi la nunta ta".// Ioane, Ioane, Ioane, Ioane/ Ai murit ca milioane/ Ioane trupul ți l-au frânt/ Ioane, fără de mormânt.// Ioane, ai murit soldat/ Unde te-or fi îngropat/ Că-ți rămase țara oarbă/ Să întrebe-un fir de iarbă.// Unde-i Ion, copilul meu/ Care m-a iubit mereu/ Care nu s-a dus cu duşii/ Care s-a bătut cu ruşii?// Cine să-mi raspundă, cine/ ării tale nu-i fu bine/ C-au venit oştiri străine/ Precum, noaptea nopții vine.// Ne-au scos morții din morminte/ Ne-au distrus biserici sfinte/ Şi apoi ne-au dat pe noi/ Cu un secol înapoi.// Şi în tine Ioane dragă/ Au pus potera să tragă/ Tu te-ai stins netemător/ Şi privind în ochii lor.// Nu ni-i fapta cât ni-i zisa,/ Dar istoria, proscrisa,/ Iarăşi adevar promis-a/ De la Nistru pân' la Tisa...// Uite vremea cum mai trece,/ Vine ceasul doisprezece,/ Nu putem continua/ Fără de Măria Ta,// Nu dorim decât atât:/ Să aflăm numaidecât/ Unde ți-i mormântul, Ioane,/ Într-atâtea milioane,// Vrem să-ți punem flori pe el/ Şi umbruță de drapel.../ Să dormi, Ioane, liniştit,/ Neamul tău nu a murit!// Nu ni-i fapta cât ni-i zisa,/ Dar istoria, proscrisa,/ Iarăşi adevăr promis-a/ De la Nistru pân' la Tisa...

Execuţia Mareşalului. Cum a început bolşevizarea Armatei Române!

Anul acesta, pe 1 iunie, se împlinesc 71 de ani de la execuția lui Ion Antonescu. Cu plusurile, dar şi cu minusule sale, Mareşalul rămâne, fie că vor sau nu vor unii, un mare patriot care şi-a pus amprenta asupra destinului românesc. Nu degeaba inegalabilul istoric şi cărturar, Gheorghe Buzatu şi-a închinat întreaga carieră studierii vieții şi activității Mareşalului Ion Antonescu. Conform cu raportul oficial aflat în custodia Arhivelor Statului, întrebat despre ultima sa dorință, „Ion Antonescu a cerut să fie executat de militari şi nu de gardienii închisorii", dar a fost refuzat. Înainte de execuție, Ion Antonescu a exclamat: „Iar ție, popor ingrat, nu-ți va rămâne nici măcar cenuşa mea". „[...] După care s-a dat comanda pentru execuție. Armele au fost încărcate şi atunci când s-a tras, Mareşalul a salutat ridicându-şi pălăria cu mâna dreaptă, după care a căzut. Ion Antonescu s-a ridicat imediat, sprijinindu-se într-un cot şi a spus: „Nu m-ați împuşcat, domnilor, foc!", la care gardianul şef s-a dus la el cu pistolul în mână şi l-a împuşcat în cap. Doctorul i-a examinat şi a spus că Antonescu şi Vasiliu erau încă în viață. Gardianul şef s-a dus din nou la Vasiliu, dar i s-a blocat pistolul când a încercat să tragă. A luat o puşcă de la unul dintre gardieni şi a tras un foc în capul lui Vasiliu, dar după aceia puşca s-a blocat şi ea. A schimbat puşca cu alta şi a mai tras alte trei focuri în diferite părți ale corpului lui Vasiliu, după care s-a dus la I. Antonescu şi i-a tras trei focuri în piept. Doctorul i-a examinat din nou şi a spus că Antonescu era mort, dar Vasiliu mai era în viața. Din nou, gardianul a tras un foc în capul lui Vasiliu. Creierii lui Vasiliu au fost împrăştiați, dar el mai mişca şi mai spunea ceva ce nu putea fi înțeles. Gardianul s-a dus din nou şi i-a mai tras două focuri în cap după care doctorul l-a declarat şi pe Vasiliu mort". Din nefericire nu există niciun mormânt al Mareşalului Antonescu pentru că cenuşa sa a fost răspândită de bolşevici în locuri secrete. În plus, după cum m-a informat Ion Măldărescu, directorul revistei Art-Emis şi Şerban Alexianu, fiul lui George Alexianu, guvernatorul Transnistriei în perioada guvernării Mareşalului Ion Antonescu crucea instalată după 1989 la Jilava, în Valea Piersicilor, în bătrâna livadă însângerată a fost profanată! Execuția lui Ion Antonescu a fost începutul. Asta pentru că după cum a dezvăluit eminentul istoric Alesandru Duțu, în perioada 1944-1964 prin puşcăriile comuniste au trecut nu mai puțin de 107 - da, ați citit bine, nu este o greşeală de tipar - 107 de generali români. Aşa a început comunizarea Oştirii Române.

Ca o datorie de onoare, recent Editura Militară condusă de genialul (nu e o exagerare!) Adrian Pandea a publicat memoriile lui Gheorghe Răşcănescu. „Erou la Cotul Donului. Însemnări din război 1941-1944". Gheorghe Răşcănescu a început campania din Est cu gradul de maior la comanda Batalionului 1 din Regimentul 15 Dorobanți. Unitatea sa a fost printre primele care au intrat în Odessa la 16 octombrie 1941. Apoi, în noiembrie 1942, la Cotul Donului, a reuşit în mod miraculos să-şi scoată batalionul aproape intact din cleştele trupelor sovietice. Pentru această faptă a fost decorat cu „Crucea de Cavaler al Crucii de Fier" - fiind ofițerul străin cu gradul cel mai mic deținător al acestei distincții - şi cu Ordinul „Mihai Viteazul" clasa a III-a. Condamnat la 10 ani de închisoare pentru „uneltire contra ordinei sociale", a fost eliberat de la Gherla pe 15 noiembrie 1960. A decedat în 1967. Memoriile sale salvate aproape miraculos de nepotul său - care trăieşte astăzi în Canada - au ajuns astăzi, după 50 de ani, sub ochii cititorilor. De astfel de oameni ar trebui să ne aducem aminte când unii încercă să ne umilească pentru simplul motiv că suntem români!

Nota redacției: Informația despre "dispariția" monumentului de la Jilava a fost confirmată de mai multe personalități

FĂCLIA HIDROCENTRALEI LA JUMĂTATE DE SECOL

Aşa cum am promis, voi încerca să readuc în actualitate, pentru generația tânără, faptele eroice ale părinților sau bunicilor lor. Mărturiile lor pentru generațiile viitoare. Am să pornesc totuşi din... bătrânul nostru oraş Piteşti, pe care l-a aşezat la loc de cinste în hristoavele vremii MIRCEA CEL BĂTRÂN (acum 629 de ani). Apoi , voi continua frumosul drum peste râul Argeş, voi trece pe lângă Merişani, apoi Băiculeşti şi voi continua drumul spre Oraşul REGAL - Curtea de Argeş – veche capitală a Țării Româneşti. Fac un popas la Mânăstirea Curtea de Argeş, unde îşi au odihna REGII ROMÂNIEI. Anul acesta, se împlinesc 500 de ani de la Sfințirea acesteia, la 15 August 1517, când NEAGOE BASARAB înseamnă pe harta țării acest loc magnific. Se cunoaşte foarte bine istoria - legenda a Meşterului Manole şi a celor ,,nouă meşteri mari, calfe şi zidari" care a construit acest Sfânt Lăcaş. Nu trebuie să neglijăm faptul, că fiecare lucrare de asemenea amploare, – încă din vremea dacilor...- trebuia să dea un tribut omenesc, pentru a fi trainică. În cazul de față, Meşterul Manole îşi jerfeşte, zideşte soția - ANA, dar mai mult, la finalul lucrării se aruncă în neant chiar el. Mărturie avem ,,Fântâna Meşterului Manole". Încerc să fac un arc peste timp şi să aducem mulțumirile noastre Înalt Prea Sfântului CALINIC, care s-a ocupat îndeaproape de lucrările de restaurare şi întreținere a diferitelor ,,mărturii ale vremii". Aş aminti de exeplu CATAPETEASMA CATEDRALEI din vremea lui ŞERBAN CANTACUZINO, care se află expusă în Muzeul Arhiepiscopal de la Curtea de Argeş. Mai găsim ,,PIATRA DE MORMÂNT a lui RADU de la AFUMAȚI", sau ,,EVANGHELIA"- scrisă şi pictată de Regina ELISABETA – cunoscută sub numele de CARMEN SYLVA. Oraşul Regal –CURTEA de ARGEŞ are multe taine de depănat. Vom încerca să mai depănăm în viitor. Acum, să ne grăbim prin comunele argeşene Albeştii de Argeş, Corbeni şi Arefu, spre frumosul TRANSFĂGĂRĂŞAN. Aşa, fără să ne dăm seama, am ajuns spre viitorul BARAJ... În ,,FĂCLIA HIDROCENTRALEI" din 8 August 1964- articolul dlui DINE ROMAN-absolvent al Facultății de Construcții Hidrotehnice- Bucureşti,intitulat ,,Față în față cu realitatea"spune : ,,Am coborât la 180 de metri în galeria de la Corbeni, acolo unde tăria de cremene a stâncii, neclintită de milenii, bate metru cu metru în retragere, în fața iureşului ciocanelor de abataj. Am coborât în uriaşa boltă subpământeană, acolo unde țesătura geometrică a cofrajelor, se modelează fundațiile generatoarelor şi turbinelor ce stăvilind pentru o clipă năpraznica cădere de 300 metri a apelor, va transforma această energie formidabilă în lumină". Cu câtă dragoste şi dăruire de sine lucrau specialiştii acelor vremuri şi nu numai. Măsurătorile,primii țăruşi au fost bătuți aici începând din 1961. S-au împletit de minune ,,Durabilul cu frumosul". S-au remarcat prin muncă, după cum ne spune presa vremii: Gheorghe Paraschiv, Ilie Mihai, şefi de schimb precum şi alți constructori de valoare ca: Dumitru C.Dumitru, Petrişor Vasilescu, Petre Crivăț, Vasile Marin şi mulți alții. Acolo unde Argeşul iese din subteran, începe canalul de fugă, lucrare care, prin iscusința constructorilor, îmbină armonios durabilul cu frumosul. Aşa s-au construit ,,titanii". Cu inima,cu sufletul şi cu dragostea de țară.

NUŞA CANTEMIR

Scriitoarea Luciana Marinescu din Curtea de Argeş surprinde din nou publicul doritor de artă şi cultură!

După ultimul său roman de succes "Iubiri de liceu" care fost premiat anul acesta în cadrul Concursului Literar Internațional "Corona – Italia", Luciana Marinescu a publicat de curând piesa de teatru "Majoratul" şi a înființat trupa de teatru "Lucienne" din care fac parte liceeni din județul Argeş. A inițiat proiectul "Teatru în licee" şi a trecut de la proză la dramaturgie, regie, scenografie. Plină de energie, inspirație şi pasiune a realizat într-un timp foarte scurt spectacoulul "Majoratul", urcând actorii pe scena teatrului "Alexandru Davila" din Pitesti, în data de 22 mai 2017. Piesa reflectă problemele cu care se confruntă tinerii din zilele noastre şi a stârnit un mare interes în rândul adolescenților, dascălilor şi părinților, sala fiind plină până la refuz. Luciana Marinescu a intrat în scenă în aplauzele îndelungi ale publicului salutând generația facebook, mulțumind tuturor pentru prezență, transmițând tinerilor mesajul de nu-şi cataloga colegii doar după eticheta de pe haine. Protaginiştii au venit pe scenă cu energia specifică vârstei impresionând publicul cu talentul lor, fiind aplaudați pe tot parcursul spectacolului. Spectatorii s-au ridicat de pe scaune, cântând şi dansând la momentele muzicale din piesă. Elevii au fost premiați cu diplome si cartea "Majoratul" pe coperta căreia este fotografia trupei de teatru, iar autoarea a fost îmbrățişată şi felicitată de părinți şi elevi care urcau pe scenă cu buchete de flori. Spectacolul s-a încheiat într-un cadru festiv, într-o ploaie de flori aruncate pe scenă, pe melodia de la premiile Oscar.

Primarul Ion Gârleanu s-a întrecut pe sine însuşi

ZIUA EROILOR LA BOGAŢI!

Evenimentul lunii mai 2016, l-a constituit fără îndoială, terminarea sărbătorilor pascale reprezentate prin sărbătorirea Înălțării Domnului şi implicit Ziua Eroilor care datează de foarte mulți ani după terminarea primului război mondial. Prin tradiție, această sărbătoare a Înălțării, reprezintă un omagiu adus celor peste 600 mii morți din primul război mondial, jertfă dată de armata română care în final au condus la întregirea României Mari prin actul de la 1 decembrie 1918. În acest an, această mare sărbătoare care este specifică doar în Moldova, Muntenia, Oltenia, Dobrogea şi Banat, a fost pregătită temeinic de primarul Ion Gârleanu şi angajații primăriei mpreună cu toți locuitorii acestei comune. La ora 13,00 la Monumentul din fața primăriei, un număr important de cetățeni, împreună cu elevi ai şcolii generale din localitate, cu cadrele didactice, au desfăşurat un adevărat festival de aducere aminte pentru bunicii şi străbunicii lor. Facem precizarea că din Bogați, în 1916-1918, un număr de aproape 140 tineri militari încorporați în armată, şi-au dat viața apărând şi dezrobind Ardealul împotriva cotropitorilor austro-ungari sprijiniți de nemți. Un sobor de cinci preoți împreună cu ultimii veterani de război aflați în viață, au săvârşit o frumoasă slujbă de pomenire, iar un sponsor a pregătit un parastas public, iar în pomelnicul din fața monumentului au

fost nominalizate numele cetățenilor care au murit în cea mai mare confruntare la Mărăşi, Mărăşeşti, Oituz dar şi în celelalte localități, când la ordinul majestății sale Regele Ferdinand, armata română a trecut Carpații dezrobind Transilvania de marea putere austro-ungară. La acest eveniment de asemenea amploare, aproape unicat în Argeş şi probabil în România, au participat conducerea Asociației Veteranilor de Război reprezentată de col. (r) Alexandru Țânțarcu, Asociația Cultul eroilor reprezentată de domnul Alexandrescu, reprezentanții Asociației Primarilor Argeşeni, în persoana domnului Boțilă Dumitru. După oficierea slujbei a urmat cuvântul emoționant al primarului Gârleanu şi a celor doi preşedinți. Apoi, elevii şcolilor generale au prezentat un scurt program patriotic la care au contribuit şi cadrele didactice ale şcolii. Printre invitați, s-a numărat şi importantul cor al veteranilor de la Casa Armatei Piteşti, care la rândul lor au prezentat un program de cântece patriotice care i-au însuflețit pe ostaşii români în luptă. A urmat depuneri de coroane în număr impresionant care au dovedit fără niciun dubiu că la Bogați, de când primar este Ion Gârleanu, eroii sunt la mare cinste. Iată că în

România, prin amploarea sărbătoririi Zilei Eroilor, cei care s-au jertfit pentru întregirea țării, nu vor fi uitați, în vecii vecilor, indiferent de culoarea politică.

D. BOŢILĂ

GUTA, boala societăţii moderne

Guta este una dintre cele mai dureroase forme de artrită (inflamația articulațiilor), în care acidul uric din organism se depune sub formă de cristale la nivelul țesuturilor, în special la cel al articulațiilor (de la degetele de la picioare, degetele de la mâini, glezne, genunchi, coate). Boala este caracterizată de episoade acute dureroase datorate inflamației articulațiilor (inițial, la nivelul articulațiilor se acumulează cristale ce formează mici noduli, iar aceştia determină, în timp, umflarea zonei respective, iritarea locală, ce duce la inflamație). Bărbații sunt afectați de până la 9 ori mai mult decât femeile (explicația: femeile, în mod normal, elimină o cantitate mai mare de urați – particularitate care le fereşte de această boală). Cu toate că primele atacuri apar, în general, după pubertate, guta are vârful de afectare (incidența maximă) la vârsta de 75 de ani. La femei, guta se manifestă, în general, după instalarea menopauzei. Guta este o boală frecventă la nivel mondial, dar care, cu un stil de viață adecvat şi un tratament corect, inițiat la timp, se poate trata.

Principalele cauze de gută

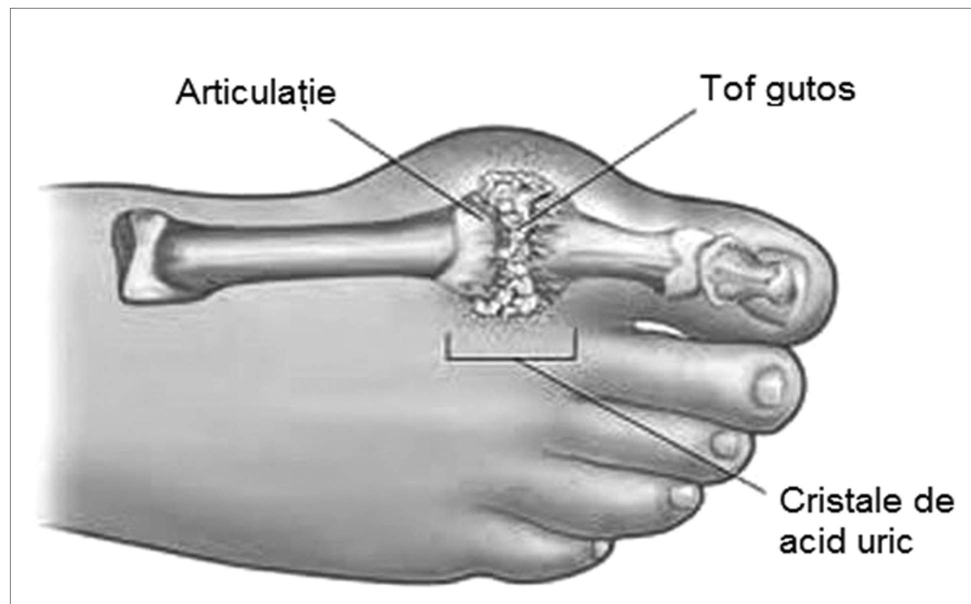
• guta este legată, cel mai frecvent, de hiperuricemie – un exces de acid uric în sânge, apărut în urma:
• factorilor genetici
• unui metabolism deficitar al acidului uric
• unui defect de eliminare, la nivelul rinichilor
• intoxicației cu plumb (saturnism)
• consumului unor medicamente (diuretice, aspirină, chimioterapice, ciclosporină)
• hipertensiunii arteriale
• hipotiroidismului
• psoriazisului
• anemiei hemolitice etc.
• acidul uric apare în organism ca rezultat al metabolizării purinelor (compus de bază al ADN-ului celular, găsit, în principal, în produse animale).
• hiperuricemia este, în general, asimptomatică
• majoritatea persoanelor suferinde de această problemă nu au simptome de gută în decursul vieții.
• guta este legată, cel mai frecvent, de hiperuricemie – un exces de acid uric în sânge, apărut în urma:
• factorilor genetici
• unui metabolism deficitar al acidului uric
• unui defect de eliminare, la nivelul rinichilor
• intoxicației cu plumb (saturnism)
• consumului unor medicamente (diuretice, aspirină, chimioterapice, ciclosporină)
• hipertensiunii arteriale
• hipotiroidismului
• psoriazisului
• anemiei hemolitice etc.
• acidul uric apare în organism ca rezultat al metabolizării purinelor (compus de bază al ADN-ului celular, găsit, în principal, în produse animale).
• hiperuricemia este, în general, asimptomatică
• majoritatea persoanelor suferinde de această problemă nu au simptome de gută în decursul vieții.

Ce simptome are guta

• durere, edem, roşeață, căldură şi sensibilitate crescută la nivelul articulației afectate – cel mai frecvent apare la nivelul degetului mare de la picior (haluce)
• durere intensă, apărută în timpul nopții
• afectarea unei singure articulații o dată
• febră
• limitarea mişcării articulației respective
• bursită – inflamație cauzată de depunerea de cristale de acid uric în saci mici cu lichid sinovial, la nivelul articulațiilor
• în guta cronică apar mase de cristale de acid uric dispuse sub formă de noduli (tofi) în diferite țesuturi moi ale organismului, în special în jurul degetelor, coatelor, urechii.

Diagnosticul de gută

• cel mai frecvent, diagnosticul se pune pe baza anamnezei (ce povesteşte pacientul) şi a examenului clinic
• cel mai sigur test pentru determinarea gutei este artrocenteza – recoltarea de lichid din articulația afectată; la analiză se evidențiază cristale de acid uric
• analizele de sânge relevă un nivel crescut de acid uric.

Principalele cauze

• factori genetici moşteniți (deficit în metabolizarea acidului uric)
• creşterea acidului uric în sânge (hiperuricemie), în general de peste 6,2 mg/dl
• sexul masculin
• obezitatea
• consumul crescut de alcool (în special bere)
• anormalități în funcția renală
• alimentație bogată în carne (vânat), fructe de mare, legume (spanac, mazăre) – în general, produse bogate în purine (compuşi organici din acidul uric)
• deshidratare;
• intervenții chirurgicale recente
• traumatisme articluare
• tratament cu: aspirină, hidroclortiazidă, ciclosporină, pirazinamidă, etambutol, niacin etc.

Remedii clasice pentru gută

• tratamentul alopat al bolii presupune, în prima fază, managementul (tratarea episoadelor acute), iar în a doua fază, prevenirea atacurilor ulterioare şi prevenirea distrucției articulare, precum şi eliminarea tofilor prin reducerea consistentă a depozitelor de urați din organism. Pentru a atinge acest scop, nivelul acidului uric din sânge ar trebui ținut sub 6 mg/dl.
• tratamentul atacurilor de gută
• paracetamol (acetamenofen)
• antiimflamatoare nesteroidiene (datorită efectelor adverse asupra tractului digestiv, acestea trebuie evitaet de către persoanele cu ulcer, gastrită): ibuprofen, diclofenac, meloxicam, indometacin, etoricoxib
• colchicină (de evitat la persoane cu afecțiuni renale, hepatice, cu infecții acute sau cu vârsta de peste 70 de ani)
• glucocorticoizi: prednison, metilprednisolon
• administrare orală, sau locală (injectare în articulații)
• se recomandă cure pe termen scurt, din cauza efectelor adverse puternice apărute în urma tratamentului de lungă durată
• creme antiinflamatoare şi antialgice aplicate local
• repaus, gheață aplicată local.
• tratamentul de lungă durată, pentru scăderea nivelului acidului uric
• alopurinol
• febuxostat
• probenecid
• sulfinpirazone.

Dieta ca remediu în gută

• după remiterea unui atac de gută, în afară de tratamentul medicamentos, trebuie urmat şi un stil de viață ce va ajuta la prevenirea unui nou atac:
• dietă corespunzătoare, cu evitarea alimentelor ce conțin purine: fructe de mare, sardine, icre, hering, organe animale, carne de vânat, sosuri grase, mazăre, spanac, produse lactate
• menținerea unei greutăți optime, fără excese alimentare
• consumul de cel puțin 2 l de apă pe zi, pentru creşterea eliminării renale
• diminuarea cantității de alcool consumate, în special a berii şi a sucurilor
• alimente recomandate: anghinare, sparanghel, caise, vişine, cireşe, coacăze, fragi, sfeclă, tomate, pepene verde, prune, pere, afine.

Cartea pe care v-o recomandăm

Maria Mona VÂLCEANU, "Ştefan, Simfonia fantastic"

Maria Mona VÂLCEANU este o scriitoare piteşteancă talentată, care se afirmă tot mai mult în câmpul literaturii române, devenind o prezenţă de nivel naţional, de vocaţia căreia trebuie să ţinem mai mult seama pe viitor, organizatoare pricepută a Simpozionului Naţional "Mircea Eliade şi mitul eternei reîntoarceri", aflat deja la a noua ediţie. Ea se dovedeşte a fi o permanent îndrăgostită de spiritualitatea complexă a lui Mircea Eliade. Caz aparte, aproape sublime, această prietenie constantă pentru autorul lui Maitreyi se reflectă, ca în oglinda albastră a unui lac de munte, şi în propriile sale romane, aşa cum ni se arată şi în recenta apariţie ŞTEFAN, Simfonia fantastică - din care deducem cu uşurinţă că numele personajului, cât şi atmosfera de dragoste, reflectate prin îmbinarea dintre real şi imaginar, aparţin, de fapt, spiritualităţii lui Mircea Eliade, aşa cum un ucenic încearcă să zugrăvească peisajele luminozităţii, după modelul şi prin folosirea culorilor maestrului său. Dar nu este vorba de-o imitaţie, ci de-o colaborare imaginativă în variantă feminină, în această călătorie sentimentală şi romantică, sprijinită pe aripile unei sensibilităţi şi moralităţi de excepţie. Eroina principală, o încântătoare actriţă fără nume, care se confesează la persoana întâi, cu deplină sinceritate, este admiată de toată lumea, pornind de la colectivul Teatrului Naţional, unde pregăteşte Marele Spectacol, continuând în viaţa socială, înconjurată de mari personalităţi: senatori, conţi şi chiar Preşedintele - un titlu abstract, fără un nume concret, dar cu atât mai prezent în acţiune. Astfel, ea are capacitatea de a trăi în dublu: adică visează cu ochii deschişi la întâlnirile cu un iubit ideal - şi trăieşte senzual, în timpul somnului, pe treptele ascendente ale unei împliniri dorite, dar mereu aşteptată. Are un soţ blând şi bun, care se dovedeşte un protector constant al capriciosei actriţe, fiind gata s-o ajute şi scoţând-o din orice încurcătură. Ca o mare prinţesă a şpriţului, ea are şi un paj prieten, Puiu, un actor tânăr, din care vrea să facă o celebritate, dar aflat, deocamdată, pe planul doi - confident şi iniţiator al unor acţiuni la teatru, coleg bun la toate, persoana asupra căreia se revarsă uneori capriciile ei; alteori cel pe care-l însărcinează cu unele corvezi incomode. Dar parcă cei doi n-ar fi îndeajuns pentru excepţionala artistă, care se străduieşte mereu să rămână în limitele moralităţii, deşi aparenţele sunt altele, chemată în anturajul Preşedintelui, la diferite congrese la Paris ori Chişinău, la întruniri oficiale, fiindcă în viaţa ei apare deodată Doctorul Salo Ştefan, voinic, frumos, prestigios asemenea unui conte rus, personaj simptomatic, de-o fascinaţia aparte, singurul pentru care actriţa face o mare pasiune. În desfăşurarea acţiunii mai întâlnim o bună prietenă, doctoriţa Elena, căreia eroina principală îi mărturiseşte dragostea ei pentru Ştefan şi o roagă s-o însoţească la diferitele lor întâlniri secrete şi fugare. Romanul Mariei Mona Vâlceanu este construit în formă piramidală, până la cele şapte împliniri ale iubirii sublime, dintre care ea n-a urcat, deocamdată, decât patru - atât prin trăiri şi sensibilitate, cât şi prin faptele povestite voalat de autoare, uneori împlinite doar pe jumătate, dar cu atât mai tensionate. Apariţiile de excepţie ale vestitului medic, care se încadrează cu eleganţă în lumea tumultoasă a capitalei, sosit dintr-un colţ de ţară, unde se ocupă de vindecarea bolnavilor pe căi terapeutice şi spirituale, prin aplicarea unor metode de antroposofie, pe care actriţa se străduieşte să te descifreze prin studii ale filosofului Rudolf Steiner. Apoi, o întâlnire neprevăzută, la o recepţie a Preşedintelui; dragoste la prima vedere, dar cu atât mai specială. Urmează alte ondulaţii între Teatrul Naţional din Bucureşti şi diferite locuri pitoreşti din ţară, unde actriţa, în roi de regizoare, caută un loc potrivit pentru Marele Spectacol; mănăstiri şi castele, pentru reuniuni de taină şi lux; plimbări romanitce pe malul mării - şi tot astfel alunecări între realitate şi vis, fulguiri afective ori schimbări de cadru neaşteptate. Nu-ţi mai dai seama cât este real şi cât imaginat în proza Marei Mona Vâlcenau. Ca participant la câteva Simpozioane Naţionale „Mircea Eliade şi mitul eternei reîntoarceri", mi se pare că scrisul ei încearcă o reîntoarcere în timpul şi concepţia lui Mircea Eliade, din câteva lucrări ale sale, pe care prozatoarea din Piteşti încearcă să le reînvie măcar parţial. De fapt, în "Cuvânt către cititor", autoarea ne mărturiseşte: "Ca şi pictoriţa fără nume din romanul Egor, actriţa fără nume din această carte trece o probă de foc: proba iubirii. Iubirea este cea mai puternică forţă din Univers, necontrolată încă de om. Suntem dotaţi fiecare cu un mic generator de iubire. Cei doi bărbaţi, Egor şi Ştefan, poartă numele şi armele personajelor din cărţile lui Mircea Eliade. Cel înţelept va înţelege" (p. 5). Mi s-a părut, uneori că Maria Mona Vâlceanu ne povesteşte (se repovesteşte) unele dialoguri şi activităţi de ale noastre - de la acest simpozion, despre un doctor vestit, pe care l-am cunoscut - făcând o minunată transpunere a faptelor de-acum în lumea fantastică de odinioară a lui Mircea Eliade, în aşa fel încât nimic nu mai poate fi elucidat sub privirile prezentului. O restructurare măiestrită a trecutului, o fixare a prezentului pe anumite pânze luminoase din operele lui Mircea Eliade, pentru a fi reflectate în adevăratele lor lumini, aşa cum autorul Istoriei religiilor le-a gândit iniţial, pentru cei care vor citi şi acest roman al Mariei Mona Vâlceanu. Autoarea nu narează ceea ce deja ştim sau ne imaginăm, ci ne proiectează faptele într-o percepţie nouă, purtându-ne pe meleaguri deja intuite din lucrările maestrului său, ne prezintă activităţi ceremonioase, cu oameni de aleasă cultură, într-o continuă reluare şi retrăire. Visează Maăria Mona Vâlceanu o altă realitate sau ne proiectează o lume miraculoasă, pe care noi o putem citi în cărţile ambilor autori? Oricum, totul devine fascinant, în afara întrebărilor unor curioşi. Dacă naratoarea a iubit cu adevărat un doctor, chiar mai înainte de a-şi da frâu liber sentimentelor, într-o societate intelectuală selectă. Cât este real şi cât transfigurat? Cât a trăit autoarea şi cât şi-a imaginat pentru cea de a doua trăire, cea din vis? Cât povesteşte de la sine şi cât transferă din atmosfera specifică lui Mircea Eliade? Eroii săi mi-au trecut uneori prin dreptul ferestrei sufletului, în astfel de amplificări şi străluciri, încât abia mai poposesc peste paginile lui Mircea Eliade, el însuşi părând un iubit idei al autoarei. După parcurgerea celor aproape 250 de pagini ale romanului său, rămân, cum se spune popular, cu sufletul la gură, aflat într-o mare transfigurare, pe care o voiam împlinită, dincolo de convenienţe şi păcat - dar care n-a avut loc: vestitul medic-erou era căsătorit şi voia să vină la Marele Spectacol al actriţei naratoare şi regizoare, însoţit de doamna sa (o altă doamnă decât cea care îl dorea cu atâta patimă!). Cortina cade pe neaştepate, dar nu cortina de la Teatrul Naţional, ci cortina grea a vieţii despărţitoare de destine, în spatele căreia alte fapte deosebite se vor întâmpla în romanele viitoare ale Mariei Mona Vâlcenau. Mi-e teamă că vom deveni prizonierii spirituali ai acestei doamne artiste energice, asemenea unui general de suflete, conducându-ne spre o lume a înaltelor idelauri. Nu ştiu dacă autoarea şi-a propus acest scop. dacă s-a povestit pe sine, în variantă feminină a lui Mircea Eliade, dar înţeleg că a reuşit. Succes pe mai departe, dragă prietenă!

ION C. ŞTEFAN

REZERVIŞTII MULT IUBIŢI, ÎN PITEŞTI SĂRBĂTORIŢI!

Astăzi, foştii Militari,
Grade mici şi grade mari
Sunt stimaţi şi sunt iubiţi
ANUAL - sărbătoriţi!

Şefii lor, avangardişti
Le-au spus: "Sunteţi REZERVIŞTI"
Şi le-au acordat onoare
Dând Decret de Sărbătoare!

Tot aici, sunt încadraţi
Vârstnicii - Colegi şi Fraţi
Cu stări încă agere,
Numiţi: "în Retragere"!

Toţi aceşti Colegi şi Fraţi
Care-au fost menţionaţi,
Cu drag îi sărbătorim
Îi stimăm şi îi iubim!

Dar, tot azi, ASOCIAŢIA
Extinde relaţia
Tratând, la fel, cu onoare
DOUĂ-ARME, surioare!:

În aceeaşi armonie,
Cu respect şi cu mândrie
Serbăm pe Cei 5 Genişti
Şi cei 7 Chimişti!

Preşedintele ILIE
Vrea această ZI să fie
onorată permanent
Şi serbată "excelent"!

"La mulţi ani tuturor"!!!

INGINER, GENIST, BĂDULESCU

Comunicat de presă

Referitor la materialul critic aparut in presa, privind modul in care s-a desfasurat reorganizarea Organismelor Consultative ale Ministerului Cercetarii si Inovarii, facem urmatoarele precizari:

1. Criteriile care au stat la baza selectarii membrilor fiecărui organism consultativ au fost următoarele:

- experienţa în domeniul managementului entităţilor CDI (inclusiv unităţi, subunităţi, departamente, laboratoare);
- experienţa în evaluarea sau conducerea proiectelor de cercetare la nivel naţional/UE;
- experienţa în elaborarea de reglementări în domeniul CDI;
- experienţa în elaborarea de lucrări în domeniul CDI;
- cunoaşterea legislaţiei din domeniul CDI;
- cunoaşterea instrumentelor de finanţare a activităţii CDI in România şi UE;
- asigurarea condiţiei de repartiţie echilibrată: pe subdomenii de CDI, pe competenţe în domeniul organismului consultativ pentru care au candidat, pe unităţi şi instituţii de CDI, pe zone geografice, pe egalitate de gen.

2. Inscrierile pentru selectie au fost libere, putandu-se inscrie oricine se incadra in conditiile prevazute in Medodologia de selectie (document care a fost postat pe site-ul MCI), inclusiv fostii membri ai Organismelor Consultative.

3. Toti candidaţii au avut avizul consiliului ştiinţific, senatului universitar din entităţile de la care provin sau, după caz al prezidiului academiilor.

4. Presedintia Comitetului de selectie a fost asigurata de catre presedintele Academiei Romane, iar din comitet au facut parte reprezentanti ai Consiliului National al Rectorilor, ai institutelor de cercetare si, ca observatori, preşedintele Patronatului Român din Cercetare şi Proiectare si Liderul Federaţiei Sindicatelor Lucrătorilor din Cercetare-Proiectare din România.

5. Din componenta Organismelor Consultative nou-infiintate fac parte 9 academicieni (membri ai Academiei Romane sau ai Academiilor de ramura) 36 de profesori universitari, 35 de cercetatori stiintifici (gradul I, gradul II si gradul III), 3 dr. ingineri si 9 ingineri.

De asemenea, mentionam faptul ca ministrul Cercetarii si Inovarii nu a fost implicat in procesul de selectie si nu a facut nicio propunere pentru nicunul dintre aceste Organisme Consultative.

BIROUL DE COMUNICARE

O ZI MEMORABILĂ LA ŞCOALA NICOLAE SIMONIDE din PITEŞTI – 2017

În luna Mai, Biblioteca Judeţeană ,,Dinicu Golescu” din Piteşti – director dl. Octavian Sachelarie, a desfăşurat mai multe acticvităţi la Şcolile gimnaziale şi nu numai, din oraşul Piteşti, invitând diverşi scriitori consacraţi să vorbească copiilor despre literatură, despre debutul dumnealor în tainele scrisului. Iniţiativa a fost, după părerea mea, mai mult decât lăudabilă. Proiectul ,,Biblioteca te citeşte”, are rolul de a incita tinerii de astăzi în dragostea cititului, dar şi a scrisului. Astfel, în 24 Mai 2017-ora 12,00 - am avut marea onoare de a fi alături de Dna Denisa Popescu şi Dna Mihaela Penaru –din partea Bibliotecii Judeţene Argeş, scriitorul Ion Dincă, şi gen.(r) Constantin Anton, la Şcoala Gimnazială Nicolae Simonide - prima Şcoală publica cu predare în limba română din Piteşti (1833). Aici ne-am întâlnit cu elevii, cu Prof. şi poeta Allora Albulescu, cu dl. Prof. Ion Tomozeiu - Direcorul Şcolii. Invitatul cel mai important a fost Dna prof. Scriitor, traducător şi OM de o aleasă ţinută, PAULA ROMANESCU. Pot spune despre dna prof. scriitoare şi traducătoare PAULA ROMANESCU că a reuşit încă din primele cuvinte rostite să acapareze în totalitate atenţia elevilor şi nu numai. Harul divin pe care-l are această ,,Doamnă” nu este uşor de atins. A început prin a recita Fabule din Grigore Alexandrescu, apoi a recitat din G.Coşbuc. A vorbit copiilor despre E. Cioran, spunându-le cuvintele acestuia pe când era la Paris: ,,Eu nu am ţară, am cunoaşterea limbii”. Aceasta este adevărata zestre. A povestit copiilor despre ,,Informaţia spre care ei se duc”, despre frumuseţea şi misterele pe care ţi le poate oferi o carte. Spre finalul întâlnirii, dna. Mihaela PENARU, a vorbit elevilor despre proiectele Bibliotecii Judeţene Argeş şi despre concursul ,,BĂTĂLIA CĂRŢILOR”- ce urmează în această toamnă. Dialogul cu elevii, bunele maniere ale tinerilor din această şcoală, intenţiile lor sunt dintre cele mai bune. Profesorii care le călăuzesc primii paşi spre iubire de frumos, spre tainele cărţilor se bucură e deplin de dragostea lor. Felicitări!

NUŞA CANTEMIR

REDACŢIA REFLECTOR ARGEŞEAN
Strada Tg. din Vale nr. 23, Piteşti, Argeş
(în localul cooperaţiei)
Relaţii la:
- *Mobil: 0741-335962; 0733-390136*
- *Tel: 0348-401072*
- *Fax: 0348/401938*
- *Email: reflector_argesean@yahoo.com*

Eroii neamului sărbătoriţi cu fast

ÎNĂLŢAREA DOMNULUI LA BOGAŢI

ZIUA EROILOR, importanţa dată de primarul Ion Gârleanu

În 25 Mai 2017, Ziua când DOMNUL s-a ÎNĂLȚAT, s-au ținut slujbe în lăcaşurile de cult de pe întinderea ţării şi s-au comemorat EROII, care stau la dreapta Tatălui şi ne veghează. În toate localitățile, Consiliile Județene, Orăşeneşti şi Comunale, Asociațiile Naționale ale Veteranilor de Război, elevii, Cercurile de istorie din şcoli, militarii şi Veteranii, soțiile Veteranilor, Asociațiile Militarilor în Retagere şi Rezervă, Asociațiile Naționale Cultul Eroilor şi civilii au participat la comemorări, au aprins lumânări, au depus coroane de flori, au cântat imnuri de slavă şi au păstrat un moment de reculegere în memoria eroilor. În comuna BOGAȚI din județul ARGEŞ a avut loc o festivitate demnă de numele comunei. Pe lângă un sobor de preoți care au amintit toți eroii comunei, au mai participat: veterani, elevi şi civili, Col.(r) Cornelia Preoteasa - fiu al satului, Asociația Națională a Veteranilor de Război ARGEŞ - reprezentată de col.(r) Alexandru Țințarcu; Asociația Națională Cultul Eroilor ,,Regina Maria"- filiala ARGEŞ reprezentată de preşedintele acesteia Ştefan Alexandrescu; Corul Veteranilor ,,MIHAI VITEAZUL"- sub bagheta col (r) Nicolae Perniu; veteranii: MIHAI GHIȚESCU, BARBU ION, ZAHARIA ION. Veteranii menționați, au primit Diplome din partea Primăriei Bogați – primar dl. Ion Gârleanu, pentru meritele deosebite în luptă pentru apărarea patriei. ANCE ,,Regina Maria" filiala Argeş –preşedinte Ştefan Alexandrescu le-a înmânat câte o Diplomă de Excelență şi revista asociației. Reamintesc tinerei generații că pe aceste locuri s-a născut eroina națională: Sublocotenent ELENA CHIRIȚĂ, rănită grav pe câmpul de luptă în cel de-al doilea Război Mondial în luptele grele ce s-au dat pentru eliberarea Ardealului. Îşi doarme somnul de veci, alături de camarazii de luptă – la RADNA. Să le fie Odihna veşnică!

PENTRU D-STRĂ, NUŞA CANTEMIR

Satul românesc - o bogăţie internaţională încă nevalorificată

Lâna, o bogăţie românească, nepăsarea Guvernului

Creşterea oilor, o îndeletnicire milenară a românilor, ar trebui să reprezinte o preocupare a tuturor guvernelor din ultimii 27 de ani. Creşterea oilor reprezenta nu doar o îndeletnicire a fiecărei gospodării ţărăneşti, ci un mijloc important de existenţă materială pentru foarte mulţi români. În România, încă din negura vremurilor, fiecare gospodărie ţărănească creştea pe lângă casa lor, minim 10 oi care contribuiau esenţial atât la hrana familiei, cât şi la îmbrăcămintea cetăţenilor. Nu numai în România, prin produsele realizate, s-a dezvoltat chiar o mare industrie începând cu creşterea oilor, folosirea mieilor pentru carne, a laptelui de oaie foarte bogat în vitamine, şi nu numai. Încă din vechime, majoritatea românilor, iarna îşi confecţionau diverse accesorii precum: haine groase, ciorapi de lână, mănuşi de lână, covoare, pleduri, etc. Odată cu modernizarea stilului de viaţă, cu precădere după anul 1990 când au dispărut oaia din gospodăria ţărănească, numărul oilor de pe câmpii micşorându-se alarmant. Aceasta în condiţiile în care relieful cu dealuri şi munţi făcea posibilă întreţinerea numerelor impresionante de ovine, în golurile alpine sau în dealurile româneşti, unde poluarea pătrundea mai greu sau aproape deloc. Aşa cum spuneam, modernismul a distrus un bun naţional de preţ al României prin cele câteva multe milioane de oi care erau crescute în fiecare gospodărie ţărănească. În prezent, în majoritatea gospodăriilor, au dispărut preocupările privind creşterea ovinelor, cetăţenii nemaicrescând oi, se duc la piaţă cumpărând conform tradiţiilor, mielul de Paşti.

"Lâna de aur", o bogăţie milenară a românilor

Încă din antichitate, lâna era considerată "aur" prin multiplele sale întrebuinţări în viaţa cotidiană a omului. Datorită neîntrebuinţării lânii în confecţionarea stofei sau hainelor, a crescut şi numărul îmbolnăvirilor de răceală sau gripă, lâna fiind un produs care contribuie la confortul cetăţeanului în timpul iernii. În prezent, oaia care înainte era crescută datorită mai multor întrebuinţări precum: lâna pentru îmbrăcăminte, mielul pentru carne, laptele pentru hrană din care se obţine brânza, urda, zerul, jintiţa, brânza de burduf, etc. Dintre cele 3 elemente esenţiale pentru care ar trebui stimulată creşterea oilor, doar lâna în prezent nu mai este folosită, crescătorii de ovine prin inexistenţa centrelor de colectare şi prelucrare a lânii, de cele mai multe ori o aruncă. În ultimii 20 de ani, niciun guvern nu s-a preocupat pentru ca acest "aur animalier românesc" să fie pus în valoare, aceasta în condiţiile în care de pe cele câteva milioane de oi, se obţin probabil câteva zeci de milioane kg lână pe care guvernele post decembriste uită să le dea o preocupare. Fabricile de stofe în România au dispărut, iar de lucrătorii textilişti nu se mai pomeneşte. Importăm stofe din marile ţări europene şi chiar din Australia, iar lâna românească nu mai are nicio valoare.

Propunearea Ministrului Agriculturii Daea, trebuie să fie luată în considerare

Recent, pe posturile de televiziune, la o întâlnire cu crescătorii de oi care nu sunt puţini, datorită faptului că încă în ţara noastră, mai există oameni care se preocupă de creşterea ovinelor. Sunt sate întregi în care cetăţenii sunte preocupaţi de acest animal, care s-au îmbogăţit prin creşterea acestui animal care consumă puţin şi produce foarte mult. Putem spune că dacă în România ar exista o preocupare, datorită reliefului pentru creşterea multor milioane de oi, cum se întâmplă în Australia sau în unele ţări precum Macedonia, Albania, Bulgaria, etc, România ar fi mai bogată cu câteva miliarde de euro datorate produselor şi subproduselor creşterii oilor. Aşa cum spuneam, la o reîntîlnire cu crescătorii, Ministrul agriculturii a dezvăluit intenţia guvernului pentru ca crescătorii de animale să nu mai arunce lâna, ci statul să revitalizeze industria prin care lâna oilor să fie transformată în fibre, pentru ca apoi să înflorească industria textilă a diverselor stofe. Mai mult decât atât, Ministrul Agriculturii a lansat şi un preţ de colectare a lânii de cca. 1 leu/kg. Noi am spune chiar că este foarte mult, având în vedere procesul tehnologic privind necesitatea tunderii oilor primăvara. O oaie se poate tunde aproape ca timp 30-35 de minute/bucată. Dacă oaia dă 3-4 kg de lână, putem spune că tunsul oilor este nerentabil. Într-o zi nu se pot tunde mai mult de 10-15 oi cu mijloacele actuale. Credem că ideea domnului ministru Daea lansată în spaţiul public să fie materializată printr-o hotărâre de guvern la care trebuie să contribuie nu numai crescătorii de oi, ci chiar să fie implicaţii primarii tuturor localităţilor comunale unde există terenuri agricole. dacă pentru creşterea vacilor şi taurinelorsunte necesare cantităţi uriaşe de furjaje, oaia este un anumal puţin pretenţios uneori chiar din zăpadă smulge fire de iarbă cu care se hrăneşte economicos. De aceea, credem că actualul guvern de stânga care este "calat pe interesele clasei de mijloc" din care fac parte şi crescătorii de oi, trebuie să propună Parlamentului "legea oilor", prin care statul să sprijine financiar pe crescători, dar şi pe cei care pot investi în fabricile producătoare de stofe sau mijloace de artizanata care ar aduce României multe miliarde euro sau dolari. Guvernul şi Parlamentul trebuie să acorde prin această lege o protecţie crescătorilor de oi şi, de ce nu, să sprijine fiecare gospodărie ca în interiorul acesteia, cu mijloace modeste, că crească un număr de 10-15 oi. De aceea, propunerea Ministrului Agriculturii, trebuie să constituie pentru Guvern şi Parlament, dar şi pentru clasa politică actuală, cu preădere partidele de stânga sau centru stânga care îi reprezintă pe oamenii cu venituri modeste să fie mobilizaţi şi stimulaţi, pentru ca oaia şi capra să fie protejate, iar crescătorii sprijiniţi material. Sigur că în România trebuiesc foarte multe de revitalizat în agricultură, iar acest lucru trebuie început cu revitalizarea numărului de oi la sate dar şi cu măsuri energice şi coercitive pentru cei care au primit pământ în proprietate şi alsă aceste terenuri pline de bălării, fără întrebuinţare. Satul românesc, fără gospodăria ţărănească şi fără animale, va dispărea. Temelia naţiunii române are la bază satul românesc, pământurile noastre mănoase de care primarii şi primăriile nu sunt preocupaţi să le pună în valoare. În România bălăriile trebuie să dispară şi fiecare gospodărie, chiar dacă este îmbătrânită, trebuie stimulată financiar, încât în mediul sătesc să existe, aşa cum era acum peste 100 ani: 2-3 stupi, 40-50 păsări, 7-10 oi şi caprine, 2-3 porci şi la câteva gospodării să existe un cal sau doi pentru tracţiune şi treburi zilnice în zone unde tractoarele nu pot pătrunde.

DUMITRU CÂRCENI

DNA... şi falsul stat de drept pe care îl apără

Jocul forţelor coercitive

Să fie forțele coercitive acum şi aici atât de puternice încât să poată altera conştiințe şi denatura sincere, poate, convingeri politice? Dacă asta ar fi (şi tare mi-e teamă că chiar este) adevărat, atunci înseamnă fie că tranziția de la noi, necontrolată, neorientată, nedirijată de nimeni şi nimic, a scos la suprafață sechele ce-şi depăşesc epoca din care vin prin duritate şi dorințe de hegemonie, fie că societatea „dreaptă" şi „liberă" spre care am tânjit patruzecişicinci de ani nu este nici atât de dreaptă şi nici atât de liberă cum ne-o imaginam, fie că prin libertate şi dreptate, doar conjugate, se manifestă o dominare mult mai severă, dar insidioasă, a unei pături a societății, îndeobşte minoritară, asupra celeilalte pături sociale, oricând şi oriunde majoritară. Ca studiu de caz, acum, la noi, putem considera lesne de analizat cazul lui Victor Ponta: tânăr şcolit şi inteligent, o speranță a social-democrației reale româneşti. Ajuns în vârful piramidei, cu un bagaj surprinzător de mare de încredere în largi sfere ale societății româneşti, Victor Ponta putea coagula în juru-i toate speranțele păturilor largi ale populației, în special din categoriile nefavorizate. Acest fapt nu convenea sistemului dominat de noua burghezie formată prin teoria lui Balzac după actul, nedefinit încă, de la finele lui 1989. Cunoscută fiind influența sa asupra unei majorități a populației din țară, „statul în stat" construit în acest ultim sfert de secol în România, pus în slujba noii burghezii, a intrat în funcțiune şi, prin metode ce depăşesc, prin tehnică şi prin spirit tot ce credeam noi că este cel mai infernal posibil, l-au transformat pe Victor Ponta şi întregul său anturaj de „lupi tineri ai social-democrației" în nişte mieluşei penibili, gata să se transforme în cârtițe veritabile care să roadă la temelia stângii naționale. Sub zăngănit de cătuşe, Victor Ponta şi grupul de tineri care îl sprijineau spre făurirea unei forme moderne de social-democrație a început să facă un joc dublu în partidul de la conducerea căruia a abdicat fără motive la vedere şi, în preajma alegerilor parlamentare din decembrie 2016, au pus la cale intrarea în lupta electorală sub faldurile unui partid cu tente naționaliste. Se înțelege că acest nou partid, prin platforma ce şi-o afişa, nu putea extrage sufragii decât din bazinul social-democrat al stângii, stângă oricum bombardată cu invenctive şi minciuni de o presă angajată şi beneficiară a unor subvenții la vedere şi mai ales oculte. Se spera, astfel, slăbirea forțelor stângii şi înlesnirea succesului forțelor de dreapta, neaglutizate, în vederea formării unei majorități parlamentare şi a unei structuri guvernamentale. Portdrapelul acestui plan, nici măcar ascuns, a fost însuşi preşedintele Klaus Iohanis, el însuşi o surpriză şi o adevărată necunoscută a vieții politice şi administrative româneşti. Manevrele din decembrie 2016 n-au reuşit, tocmai pe fondul creşterii conştiinței de sine a marii părți a poporrului român şi a cetățenilor acestei țări. Cele două noi partide născute pe speranțele de exploatare a curentelor de nemulțumire ale populației şi masei electoare în ce priveşte tendințele de destructurare a statului român şi/sau pe realitățile de obediență nejustificată a conducătorilor politici, în special din dreapta eşichierului politic către stăpâni străini (ai altor porți, similare în istorie celei Otomane), nu au avut succesul scontat fie prin tendințele de extremism naționalist, fie prin perceperea reală a dubitativului spiritual dovedit de personajele aflate la vârful noilor structuri. Prin decesul conducătorului de jure şi de facto al Partidului România Mare s-a sperat că cel puțin unul din cele două noi partide (unul al lui Marian Munteanu, altul al lui Bogdan Diaconu şi Sebastian Ghiță) vor avea sorți de izbândă. N-a fost să fie şi poate că aşa trebuia să fie, spre binele societății româneşti aflată acum la un nivel de debusolare doctrinară nepermis după trecerea a mai mult de un sfert de veac de la mişcarea radicală din decembrie 1989.

Jocuri murdare ale falsului stat de drept

Dreapta, niciodată unită şi pusă acum sub stindarde vizibil perdante (în special cel fluturat de cuplul Iohanis-Cioloş) a permis intrarea în parlament partidului alogen, neromân şi aservit intereselor străine, partidul lui Nicuşor Dan, el însuşi o marionetă dezorientată, dar şi rămăşițelor distrugătorilor statului de drept din România, aglutizați indestructibil în jurul grobianului fost preşedinte, Traian Băsescu. Procentele strânse de toți aceştia, revendicați din dreapta românească (!) n-au permis formarea unei majorități care să creeze premisele „guvernului meu" ceea ce se dovedeşte un handicap în speranța de mergere accelerat spre înainte a societății noastre în toate sferele sale de exprimare. Nu garantează nimeni că un „guvern al meu" format din partide neconciliabile şi sub tendințe heghemonice din centre de aroganță nejustificate prin ceva merite ar fi fost spre mai binele nostru, dar oponența imbecilă şi fără argumente logice şi documentate numai de dragul oponenței față de un program articulat de guvernare, numai bine nu face României. Dar, mai ştii, poate că chiar acesta este scopul încă nemărturisit al acestei rărtăcite drepte, haotic stăpânită de umbra preşedintelui Iohanis, personaj-actor cu rol neînțeles şi foarte prost jucat. Numai că, din nefericire, nici rolul ce i s-a trasat, nici felul în care acesta încearcă să-l pună în scenă nu fac bine ci, din potrivă, fac mult rău României şi asta se vede în ritmul în care se încearcă punerea în reglementări corecte a întregii vieți sociale româneşti. Tendințele de „Gică-contra" ale preşedintelui, ale partidelor de opoziție, ale „armatei" imature, fals sau meschin interesate şi de manevră de pe rețelele de socializare sunt toate o frână în mersul nostru spre înainte şi o chezăşie a stagnării în acest palier de destructurare a statului de drept şi de încurajare a forțelor ce tind inept şi imbecil spre destructurarea sistemului nostru statal, acum când apropierea centenarului de la Marea Unire ar trebuie să creeze acea stare de emulație spre eforturi comune şi de coeziune socială şi patriotică.

Ciorba reîncălzită

Şi, iată că, exact pe acest fond de nesiguranță şi de aberantă şi, logic, nejustificată debusolare, falsul stat de drept (reprezentat de structurile de forță ce, pe ici, pe colo, îşi văd periclitate pozițiile) scot din nou la înaintare inocentele infantilisme (sau, poate, realele vinovății şi păcate) ale lui Victor Ponta şi, încercând să încălzească ciorba (aici, domnule preşedinte, se poate folosi această „academică" formulă rostită de inteligența dumneavoastră prezidențială) vehiculând din nou ideea construcției unui nou partid, nimic nou ci acelaş ratat prin fuga (poate justificată, poate aranjată, poate necesară, nu ştim încă, urmează să vedem, probabil în viitorul foarte apropiat) lui Sebastian Ghiță. În ce mă priveşte, prefer declararea pe față a unei poziții bărbăteşti din partea domnului Victor Ponta şi să-şi ia cu maturitate în propriile-i mâini a destinului său politic şi cetățenesc. Oricum această soluție ar fi favorabilă actualei stări mocirloase de fapte în care duce o luptă fără de principii (vorba congresului cinci din ilegalitate al partidului comunist din România) ce nu rezolvă nimic pentru domnia sa şi nici anturajului în care poate a fost plasat, dar face mult rău partidului pe care, zice domnia sa că, îl slujeşte. Că ifosele şi tendințele autocrate şi autoritare ale dopmnului Liviu Dragnea nu au nimic în comun cu democrația internă de partid este un fapt real, dar asta trebuie rezolvată prin discuții interne şi prin luări de poziții bărbăteşti pe față, prin confruntări în plenul structurilor de putere ale partidului şi nu prin vedetism şi afişări ironice prin rețelele de comunicare şi de socializare. Forma pe care Victor Ponta a înțeles să o practice face mari deservicii partidului social democrat şi nu numai de imagine. Daunele de imagine sunt o armă pentru cei care oricum nu-l au la suflet. Grav este că aceste daune se pot răsfrânge în interiorul partidului prin şubrezirea conceptiilor încă nestabilizate din conştiințele unor tineri, poate idealişti, poate de bună credință (gen Liviu Pleşoianu şi cei din curentul său de idei) care au aderat cu sufletul curat la stânga, în baza complexului generos de idei al acestei doctrine şi se văd puşi în fața unui impact neaşteptat şi nefiresc de concepții centrifuge care numai bine nu fac social-democrației şi nici României în ansamblul său, mai ales acum când viața de zi cu zi a românului, a cetățeanului român devine din ce în ce mai grea, mai nesigură, mai fără orizont. Las deoparte faptul că devine hazardantă orice încercare de formare şi de ființare a unui nou partid. Singura cale ce ar putea avea un anume succes ar fi (mi-e şi frică să o spun, să nu dau idei) este fisiunea, (cum ar spune un fizician cu referire la fizica nucleară). Dar şi aceasta este foarte greu de înfăptuit dacă partidul avut în vedere are o viață internă consolidată şi fixată pe piloni de democrație partinică. Atenție, însă, cel ce provoacă o asemenea ruptură trebuie să se asigure că răspunde aproape total, dacă nu total, tendințelor şi aspirațiilor unei largi majorități a populației din spectrul politic specific şi cu aderențe majore în pătura de simpatizanți doctrinari. În ce mă priveşte nu-mi doresc o asemenea ruptură în niciunul din competitorii de pe piața politică a României de azi, o asemenea mişcare putând fi şi o dovadă de instabilitate şi nu numai într-o singură parte a spectrului politic. Îndemnul meu este, către toți jucătorii politici, să se deschidă bine ochii asupra nevoilor la zi ale românului de rând, a României în întregul său. Să se renunțe la luptele politicianiste şi la aroganțele personale. Trebuie să se înțeleagă, odată pentru totdeauna că, ajuns în orice demnitate în stat, omul nu-şi mai aparține, el devine un umil slujitor al celor mulți, fie că l-au ales sau nu şi în niciun caz stăpânul şi întreținutul acestora. Dee Domnul!

ALLA VOLCOVA

„DEMONETIZAREA FEMEII“ ROMÂNCE DUPĂ INTRAREA ÎN U.E.

Importanța femeii după “targicul eveniment” prin care femeia a “muşcat” din mărul interzis şi Dumnezeu i-a alungat pe Adam şi Eva din rai, trimițându-i pe pământ să perpetueze speța umană, a crescut vertiginos în decursul mileniilor. Importanța femeii începând cu “comuna primitivă”, când ea era “stâlpul casei”, având grijă de copii şi de familie, în condițiile în care bărbatul era obligat să asigure hrana ca mijloc de existență. Deocamdată nu este cunoscut cu precizie mileniul existenței acestei “comune”. Datorită necesităților şi a dezvoltării cunoaşterii, rolul femeii s-a modificat, bărbatul dominând “starea existențială” prin modalitățile de acaparare a unor bunuri. Drept urmare, matriarhatul s-a transformat în patriarhat, iar urmarea firească, au fost marile bătălii între marile popoare preistorice, generând în Europa “cuceririle greceşti”, după care a urmat o perioadă lungă de timp, cea a cuceririlor romane care a durat aproape 1000 de ani şi care a început să decadă după anul 275, în retragerea romanilor din Dacia după cucerirea acesteia, în 105-106 şi învingerea lui Decebal. A urmat perioada marilor cuceriri romane când după anul 1 după Christos, romanii, îmbogățiți datorită cuceririlor, nu au mai luptat vitejeşte ci au început să ducă o viață de huzur, bazându-se pe bogățiile acumulate şi pe frumoasele sclave din teritoriile cucerite. Sunt cunoscute orgiile romanilor, ceea ce vor constitui un exemplu, după aproape 2000 de ani şi care în prezent, în Europa şi chiar în America, reprezintă un mod de distrugerea moralului speței umane şi implicit a “moralului femeii”. Dacă în decursul mileniilor femeia a constituit chiar “cauza marilor războaie”, în prezent, femeia de după secolul XX, se află într-o mare dilemă a existenței sale morale. La noi la români, femeia a constiuit “baza temeliei familiei”, iar nu putem să uităm prezentarea femeii în romanul lui Sadoveanu, “Baltagul”, prin Victoria Lipan, devenind un simbol, urmată de femei brave care în primul război mondial şi-au dat viața pentru apărarea statului național. Sigur, despre femeie, se pot face discuții interminabile atât pro, cât şi contra. Un lucru este clar. Majoritatea zdrobitoare a femeilor sunt bune mame, bune soții, foarte bune bunici, importanți oameni de ştiință, profesori, medici, scriitori, etc. Numai că, după deschiderea granițelor la 01 ianuarie 2007, în românia a vut loc un proces grav de “demonetizarea noțiunii de femeie”, cu atributele sale genetice, cea de procreere şi de perpetuare a speței umane. După 01 ianuarie 2007 are loc un grav proces de degradare a personalității femeii prin “scăparea de sub controlul familiei”, ca urmare a necesităților de obținere a unor mijloace superioare de trai care niciodată n-au fost proprii poporului român şi respectiv femeii românce. În prezent, acest proces la care participă un procent semnificativ de fete de la vârsta de 7 ani şi până la vârsta de peste 40 ani, şi care îşi caută prin mijloace “dolosive”, un mijloc de trai mai bun, gândind că scapă de suferința uneie existențe precare în alte țări din Europa şi din lume. În condițiile în care statul român actual, obedient marilor conducători occidentali, şi-au neglijat din toate punctele de vedere cel mai important bun moral, conservat de poporul român pe teritoriul natural dintre Tisa şi Nistru, reprezentat de femeia româncă. În numerele viitoare vom prezenta gravitatea fenomenului migraționist feminin în Europa şi în lume, unele tinere fete ajungând în majoritate “dame de consumație” în bordelurile din Europa şi foarte puține dintre ele ajungând mame în adevăratul sens al cuvântului. De aceea, ce se întâmplă în România în ultimii 10 ani când şcoala nu amie ste şcoală cu adevărat. Când profesoarele şi profesorii şi-au pierdut simțul demnității mergând până la a avea relații neprincipiale între profesori şi elevi sau elevi şi profesori. Sigur că o contribuție eențială au avut-o mijloacele de comunicație reprezentate de calculator şi inetrnet pe care copii foaret tineri nu au ştiut să le folosească corespunzător. De aceea, femeia cântată de poeți a devenit unele dintre ele chiar “paria societății” în ochii cetățenilor. În finalul materialului, ne punem întrebarea: “Oare nu statul şi guvernanții sunt de vină?”, întrebare la care, pentru a ne păstra ființa românească, trebuie să răspundem noi toți.

DUMITRU CÂRCENI

SITUAȚIA DEZASTROASĂ A SPITALELOR MILITARE - ÎN SITUAȚIA ÎN CARE ARMATA ROMÂNĂ SE AFLĂ ÎN STARE DE RĂZBOI

Activitatea spitalelor militare dar şi asistența militară a personalului militar şi a pensionarilor militari este ordonată şi se desfăşoară ca urmare a legii 80/1995 şi prin ordinul nr.110 din 15. Oct. 2009 al Ministerului Apărării Naționale (pe timp de pace). Este foarte adevărat că dl. ministru, în anul 2009, nu este cel de acum, cum dealtfel, nici situația politică acum în 2015 este alta față de acel an. Actualul domn ministru se ocupă de orice numai de situația sănătății personalului armatei române (fost şi actual), în situația în care, la granițele României, situația este explozivă oricând existând posibilitatea desfăşurării unor ostilități militare. În acestă situație, putem spune fără să greşim că actualul ministru al apărării „doarme în cizme” în condițiile în care conducerile spitalelor militare şi directia de sănătate din cadrul Ministerului Apărării Naționale se află într-un total dezinteres față de sănătatea pe care trebuie să o aibă militarii înainte de a pleca pe front, în război. Acelaşi lucru trebuie să se întâmple şi cu militarii rezervişti care în prezent se află la pensie şi care, atunci când țara le va cere, să completeze efectivele din spatele frontului. De aceea putem să tragem concluzia că domnul ministru al apărării, domnul prim ministru precum şi preşedintele României, urgent trebuie să se preocupe de modul de funcționare a spitalelor militare, a spitalelor militare de campanie, de aprovizionarea cu unele stocuri de medicamente de urgență care trebuie să se afle în cele peste 40.000 de adăposturi în toată țara şi care ar trebui să le se revitalizeze „evidența şi activitatea”. Conducerea statului român trebuie să înțeleagă că nu va fi „pace veşnică în lume”. Conflictele mocnesc şi oricând se pot acutiza încât se pot transforma în războaie distrugătoare. Nu este posibil să nu se înțeleagă că înarmarea accelerată din ultimii ani va avea ca finalitate un eventual război. O armată fără o stare de sănătate asigurată la un nivel deosebit de înalt este o armată care va avea pierderi grave. Unitățile militare nu mai dispun de aşa numitele „infirmerii” sau cum se cheamă în prezent „puncte de sănătate şi de prim ajutor”. Spitalele militare şi policlinicile militare sunt aprovizionate insuficient cu medicamente de ultimă generație, majoritatea fiind dotate cu medicamente numite „generice”, adică cu efecte foarte slabe. Despre aceste lacune grave se poate discuta. Ca urmare a cestei discuții credem că este necesar ca Consiliul Suprem de Apărare a Țării să ia în discuție modul în care se aplică Ordinul MAPN nr. 110 din 15. Oct. 2009. În consecință, ziarul Reflector Argeşean, prin directorul său, a făcut o sesizare Consiliului Suprem de Apărare pntru ca imediat să se facă o analiză temeinică privind situația spitalelor militare din țară care nu trebuie să fie o anexă a planurilor NATO ci trebuie să corespundă intereselor naționale ale armatei române. Poate că ar trebuie să amintim că militarii români angajați în teatrele de luptă în Avganistan şi Irak sunt tratați la un spital militar din Germania, în condițiile în care ei ar trebui să fie tratați în spitalele militare româneşti. Prin adresa trimisă CSAT făceam trimitere la Capitolul II – Secțiunea 1 Art. 4 de care Dl. ministru actual al apărării trebuie să țină cont.

Către,

CONSILIUL SUPREM DE APĂRARE AL ROMÂNIEI

Domnului Preşedinte Klaus Iohannis,
Primului Ministru, Ministrul Apărării Naționale, Ministrul de Interne

Subsemnatul Boțilă Dumitru, Colonel(r) director al Ziarului Reflector Argeşean, având în vedere prevederile legii 544 privind accesul liber la informații, prin prezenta aduc la cunoştiință publică CSAR în baza problemelor ridicate de uni: militarii în rezervă şi retragere, militari activi şi familiile lor, doresc să atrag atenția asupra nerespectării legii 80/1995, legea 384/2006, materializate prin emiterea ordinului Ministrului Apărării Naționale Nr. 110/15 Oct. 2009 privind „Asistența medicală în Ministerul Apărării Naționale pe timp de pace”: Având în vedere considerentele politico-militare şi a evenimentelor grave în situația internațională din estul Europei, cu precădere la situația din Ucraina şi Crimeea, uni cetățeni doresc prin ziar să atragă atenția CSAT şi guvernului privind nerespectarea Ordinului Nr. 110 iar din acesta secțiunea 1 „Acordarea Asistenței Medicale”, stabilite la Art. 4 şi 41. Deşi există în anumite centre de județe unitatea spitalicească purtând denumirea „Spitalul Militar de Urgență”datorită unor carențe organizatorice a Ministerului Apărării Naționale în prezent Spitalele Militare Teritoriale, prin comandanții acestor unități spitaliceşti, nu mai respectă prevederile legale iar în unele spitale printre care şi Spitalul Militar de Urgență Piteşti, acesta neglijează în totalitate acordarea asistenței sanitare conform Art. 4 şi 41 iar în aceste condiții, la acest spital există doar 6-10 medici care au grade militare iar spitalul a angajat personal de pază la firme civile, iar funcția de Ofițer de Servicu este exercitată de un cetățean îmbrăcat civil. În prezent spitalul Militar de Urgență Piteşti dispune de foarte puține secții care pot trata militarii angajații civili şi rezerviştii existând doar „Secția de Chirurgie”, Secția de Interne, Secția de Ochi, Laboratorul, Secția de Urologie. În rest neexistând unele secții absolut necesare desfăşurării operațiunilor militare, amintim: Secția de Ortopedie, Psihiatrie, Dermatologie şi chiar necesitatea existenței unei secții Ginecologice având în vedere că din numărul de militari activi, peste 20% sunt femei.

Aşa cum precizam la început, rugăm CSAT ca într-o urgentă şedință să analizeze activitatea Spitalelor de Urgență, şi încadrarea lor cu Cadre Militare Medicale încât, în situația de Război sau Conflictuală să poată face față unor cerințe ale câmpului de luptă. Aceasta în condițiile în care la Spitalul Militar de Urgență Piteşti există o singură Ambulanță iar în curtea unității există vizibil 2-3 camioane fără alte mijloace sanitare necesare câmpului de luptă. Din discuții activitatea sanitară în unitățile existente are grave dificultăți iar personalul militar este oricând în pericol la toxiinfecții alimentare grave prin prepararea hranei soldaților în bucătării civile, fără control sanitar amănunțit. Oricând într-o situație conflictuală poate exista o „diversiune” privind infestarea apei şi a mâncării încât mulți militari vor deveni indisponibili înainte de declanşarea unor situații conflictuale.

Domnilor Membrii ai CSAT

Avem convingerea că sunteți conştienți de situația conflictuală de la granița de Est a UE, România fiind „Vârf de Lancie”al alianței NATO, numai că prin neluarea măsurilor de pregătire în domeniul sănătății militarilor activi şi în rezervă, vă asumați o răspundere gravă prvind pierderi de vieți omeneşti în timp de pace iar numărul lor în timp de război va fi „dezastos de mare”. Degeaba cumpărați avioane foarte scumpe în condițiile în care „spatele armatei”, nu este asigurat corespnzător din punct de vedere sanitar, al adăposturilor pentru populație, neexistând preocupare din partea Prefecților şi a conducătorilor instituților statului de la județe şi de la comandanții unităților militare cu privire la cele sesizate.

Față de cele arătate aşteptăm răspunsul dvs. pe care îl vom face public în paginile Ziarului pe care în distribuim gratuit la 30 de ambasadori, 100 senatori şi deputați, la Primarii marilor oraşe şi Municipii şi la celelalte Instituții ale Statului

Vă mulțumim pentru atenție, atrăgându-vă atenția că în prezent România va fi pusă în situația unor fapte de tipul celor de la „Turtucaia”, înainte de începerea primului Război Mondial.

DIRECTOR

PRELUARE DIN «REFLECTOR ARGEŞEAN» NR. 311 DIN 13-26 OTOMBRIE 2015

REVISTA PRESEI LOCALE

Ziarul „ANCHETA“

Ministrul Valeca l-a adus pe premierul Grindeanu pentru a rezolva problemele financiare de la ICN Mioveni

"Luna viitoare - primele licitaţii pentru Pitesti-Sibiu"

Cea de-a doua escală a premierului a fost la uzina Dacia, unde a avut o întâlni¬re cu directorul general, Yves Caracatzanis. Cu acest prilej, Grindeanu a vorbit şi despre stadiul proiectului Autostrăzii Piteşti-Sibiu, a cărui urgentare Dacia Renault a cerut-o în repetate rânduri: "În iunie vor fi licita¬te pe SEAP loturile 1 şi 5 de la autostrada Piteşti-Sibiu. Primele două loturi ce vor fi scoase la licitaţie înseamnă aproximativ 45 de kilometri. Tot în iunie va fi pe SEAP lici¬taţia pentru drumul expres Piteşti-Craiova. Eu m-am săturat să tot vină miniştri şi să vorbească de infrastructură. Vrem să facem aceste investiţii. Dorim să sprijinim dezvol¬tarea companiei Dacia-Renault, o companie extrem de importantă pentru statul român", a declarat premierul Sorin Grindeanu după vizita pe care a făcut-o la uzina Dacia. Ultima parte a vizitei prim-ministrului a constat într-o întâlnire cu reprezentanţii administraţiei locale şi judeţene, prilej cu care edilii argeşeni şi liderii CJ au adus în discuţie o serie de propuneri de modificare a actualei legislaţii. Printre subiectele abor¬date s-au numărat urgentarea schimbării legislative care să permită numirea prefecţilor pe criterii politice, legea salarizării, susţine¬rea produselor agricole autohtone.

(CELESTINA DOBRICESCU, MAGDA FLOREA)

Ziarul „ARGEŞUL“

Constantin Nicolescu, eliberat din penitenciar

Bucurie fără margini în familia lui Constantin Nicolescu, fost preşedinte al Consiliului Judeţean şi al PSD Argeş. Trimis în judecată în 2013 de procurorii DNA Piteşti pentru fapte de corupţie, Nicolescu a fost eliberat ieri din închisoare fiind aşteptat la poarta Penitenciarului Mioveni de soţie şi de ambele fiice.

Nu a făcut declaraţii

După ce a stat doi ani şi cinci luni în închisoare, în cursul după-amiezii, el a ajuns din nou acasă ca cetăţean liber. La ieşirea pe porţile închisorii, zâmbitor şi puţin obosit mai ales de emoţiile prin care a trecut în aşteptarea deciziei Tribunalului, Nicolescu s-a abţinut de la a face declaraţii. El doar le-a strâns mâna jurnaliştilor, le-a mulţumit frumos pentru că l-au aşteptat şi a spus că nu se simte foarte bine, că e optimist şi nu face declaraţii fiindcă nu e momentul. "Nu mă simt bine să fac o declaraţie de presă. Pot să spun doar că viaţa de abia acum începe pentru mine şi că abia aştept să mă bucur de familia mea frumoasă", a fost tot ce a zis Constantin Nicolescu.

Ziarul „COTIDIANUL“

SIPA? Staţi să vedeţi, acum e atunci!

... De ce acum s-a relansat pocnitoarea SIPA? E simplu. Un sistem criminal a început să fie demascat atât de către justiţie, cât şi de către cei care i-au fost profitori şi acum fug de răspunderea penală. Sistemul a avut un singur şef. Nu Codlea. Nu Codruţa. Nici măcar marea Udrea. Şeful cel mare şi principalul profitor politic a fost Băsescu. El i-a numit pe cei menţionaţi şi pe mulţi alţii în funcţii-cheie, iar ei i-au fost recunoscători, aşa cum au putut. Adevărul nu mai poate fi ţinut sub preş. Zilnic apar noi mărturii despre abuzurile inimaginabile ale sistemului şi acesta este doar începutul. Bulgărele de zăpadă abia a început să se rostogolească. Pocnitoarea SIPA nu va acoperi adevărul care este simplu. Şeful sistemului, care acum, cu laşitate, se dezice de el, a fost principalul beneficiar. Uşor, uşor, acoliţii, familia şi apoi el, personal, vor răspunde pentru toate relele pe care le-au cauzat poporului român. Acum este începutul. Acum e atunci, momentul când Băsescu şi acoliţii încep să plătească pentru toate faptele lor comise în fruntea sistemului. Acum e atunci, când din ce în ce mai mulţi oameni capătă curaj să dezvăluie abuzurile la care au fost supuşi. Acum e atunci, când rudele celor morţi încep să ceară dreptate. Şi toţi aceştia nu sunt deloc puţini. Vişinescu şi Ficior au fost judecaţi pentru crime împotriva umanităţii. Acest fel de crime nu se prescriu niciodată. Dacă cei abuzaţi şi torturaţi, dacă rudele celor morţi din cauza acţiunilor feroce ale guvernării Băsescu - Udrea - Boc împotriva propriului popor s-ar uni şi ar forma o asociaţie, chiar un institut, care să adune şi să documenteze toate nenorocirile cauzate în mod direct de măsurile criminale ale regimului, s-ar ajunge sigur la o singură concluzie: crime împotriva umanităţii. Şi nici o pocnitoare lansată şi exploatată profesionist nu ar mai putea să acopere adevărul. Am ratat momentul procesului comunismului, să nu ratăm momentul procesului băsismului. Acum e atunci, când nu mai trebuie să ne lăsăm aiuriţi. Acum e atunci, când trebuie să ne recăpătăm demnitatea. Vă băgaţi?

Ziarul „JURNALUL DE ARGEŞ“

Punctul pe Y

Judeţul stagnării

Ne lipseşte ceva. Nu se leagă mai nimic. PSD continuă Daciada punerii pe funcţii a unor monumente de incompetenţă, extrase din acelaşi areal îngust şi puturos al lipitorilor de afişe şi rubedeniilor din partid. La concurenţă cu ALDE, care-i şi întrece, cu o oaste de strânsură adunată de te şi miri de pe unde, de prin boscheţii incompetenţei. Au in¬festat judeţul cu fauna lor. Argeşul nu contează dincolo de km 80 al autostrăzii. Nu vin bani de investiţii de la guvern, stadioanele şi spitale¬le regionale se fac doar la Craiova, Teleormanul a devenit o Californie a regiunii Sud Muntenia, cel puţin în materie de drumuri şi lucrări de infrastructură, ba chiar şi vecinii de la Dâmboviţa ne-au luat faţa, de când liderul lor, Adrian Ţuţuianu, e o voce luată în seamă la Bucureşti. M-am săturat de aceleaşi castinguri penibile cu miniştri aduşi în judeţul nostru doar ca să aibă de unde pleca, înapoi la capitală. Mănâncă dom¬nii miniştri un sandwich, profită de faptul că Argeşul e la doar o oră de mers de Bucureşti şi, numai bine, se întorc la guvern împăunându-se că au făcut teren. Zero beneficii pen¬tru Argeş, doar polei ieftin pentru liderii judeţeni ai PDS. În realitate, nu avem un proiect major ca judeţ, iar primarii au ajuns ca triburile din Irak după căderea lui Saddam Hussein. Fiecare a pus stăpânire pe câte un puţ cu petrol şi îl stăpâneşte pe principii feudale, în beneficiul exclusiv al familiei sale şi al clientelei politice şi de afaceri din anturaj. Fiecare primar are jucăria lui cu bani şi vrea să pietruiască drumuri, nu neapărat să le asfalteze. Fiindcă din acest gen de business rudimentar, dacă primeşti 3-4 miliarde pe trimestru de la Con¬siliul Judeţean şi eşti pe mână cu vreo balastieră care excavează pietriş la negru, ţi se întoarce în buzunar cel puţin jumătate din sumă. Apoi te mai duci la mijlocul anului şi ceri încă o tranşă, motivând că drumul de piatră s-a dărâmat, a venit apa şi l-a luat. Şi uite aşa se învârte roata de caşcaval pentru unii, în vreme ce localităţile lor stagnează şi cetăţenii sărăcesc. Filmul e real şi rulează de ani de zile în judeţ. încearcă acum Mânu şi Manzână să elibereze din această relaţie captivă Consiliul Judeţean, însă nu ştiu dacă vor reuşi. Au încercat o mini-revoluţie la Direcţia de drumuri judeţene şi au dat deja înapoi. De ce? Li s-au rupt pintenii în asfaltul aceloraşi încrengături de interese.

GABRIEL GRIGORE

Consiliul Judeţean "se odihneşte din punct de vedere turistic"

Valea Argeşului, „o vale încă nedescoperită turistic“

Nu ştim cine are interes ca Argeşul, prin cele două capitale care atestă vechimea milenară a existenței statului român, are interes ca acest lucru să fie ținut la secret. Posturile de televiziune sunt pline de imagini privind obiectivele turistice din Transilvania, Apuseni şi Maramureş, de la mâncăruri tradiționale şi până la portul bogat al românilor din acest ținut pe care Dumnezeu l-a creat aparte. Un prieten, mă atenționa recent că aici, la noi în Argeş, există 2-3 "minuni" ale Europei, reprezentate de: Şoseaua Transfăgărăşan, care te înfioară de cum urci deasupra barajului prin peisajul "tulburător de periculos". În acest context, trebuie să amintim pe bravii noştri militari care, în condiții inuman de periculoase, au reuşit să se cațere pe stâncile masive, creând acest drum aproape unicat în Europa, la peste 2000 m înălțime. A doua minune, neîndoios este salba de lacuri, începând cu lacul de la Vidraru, cu peste 500 mil. mc de apă, care în aval, găzduieşte până la Dunăre aproape 20 de microhidrocentrale, cu câteva lacuri de acumulare. Foarte puțini mai ştiu faptul că aceşti comunişti creatori au avut în vedere faptul că acest complex de acumulare a apei de la Vidraru reprezintă un "perpetum mobile", constituind sursa principală de alimentare cu apă a capitalei Bucureşti şi, de ce nu, a celorlalte mari oraşe de pe traseu. De aceea, deunăzi, pentru că nu mai fusesem de ceva timp "pe Argeş în sus", m-am urcat în maşină făcând un scurt popas la Curtea de Argeş, unde mi-am amintit că în copilăria mea am cunoscut şi m-am închinat la Biserica Domnească, veche de peste un mileniu, şi bineînțeles, la importantul monument arhitectonic, construit eminamente de meşteri români, de unde şi "Legenda Meşterului Manole". După ce ne-am înclinat la memoria Moaştelor sfântuliței care-şi doarme somnul de veci, în acest lăcaş de cult, am luat-o la deal trecând pe lângă impunătoarele clădiri construite în ultimii ani de firma Dr Oetker, după care, părăsind localitatea Valea Iaşului, rămânând impresionat de multitudinea pensiunilor din această localitate pe care o cunoşteam de mic copil datorită culturii intensive a căpşunilor care parcurgeau un drum pe atunci lung, de la Albeşti la Bucureşti. Tot de aici "căpşunarii din Albeşti", înainte de 1989, trimiteau căpşunile nepoluate româneşti în țări precum: Germania, Franța, chiar Italia. Acum, românii noştri şi-au părăsit casele devenind "căpşunarii italienilor sau spaniolilor". Dar aceasta este istoria. Depăşind Albeştii şi Oeştii, privind în dreapta, am văzut o construcție în vârful unui deal pe care nu am rezistat să o vizitez. Aceasta în condițiile în care, indicatorul spunea satul Antoneşti. Recent, citind cartea scriitorului Ion Boştinaru, mi-am amintit că acolo, la Antoneşti, peste Râul Argeş, s-a aflat un liceu teoretic la sate, de unde cultura românească a dat o pleiadă importantă de scriitori. Imediat, indicatorul ne atenționa că la 2-3 km se afla un obiectiv de cult dar şi turistic:

Mânăstirea Sfântului Ioan Botezătorul

Tot din cartea scriitorului Boştinaru, am aflat că imediat pe malul Argeşului, aici, la Antoneşti, a existat în timpul celui de-al doilea război mondial, un lagăr al prizonierilor de război sovietic, pe care cetățenii din Corbeni, deşi eram în război cu sovieticii, au manifestat față de ei un umanism deosebit. Intrând în satul Antoneşti, asfaltat până la poarta mânăstirii, am oprit maşina şi timp de aproape o oră am admirat un obiectiv de cult aparținând de Arhiepiscopia Argeşului şi Muscelului. Imediat la intrare, mi-a atras atenția Biserica deosebit de curată şi frumoasă care are şi ea legenda pe care ar trebui să o cunoască nu numai organele locale şi județene, ci majoritatea turiştilor destul de puțini care ccirculă prin Argeş, față de potențialul turistic al județului. Biserica Mânăstirii Ioan Botezătorul a fost începută încă din 1941, la începutul războiului. Ne punem întrebarea de ce denumirea satului Antoneşti? În vara aceluiaşi an, pe Valea Argeşului, a avut loc o mare revărsare de ape de la munte, apele distrugând totul în calea lor. De aceea, şefia statului reprezentată de Mareşalul Antonescu, imediat a dispus măsuri de sprijinirea localității, reconstruind întregul sat prin fonduri guvernamentale. Pentru construcția bisericii, absolut necesară în acea perioadă, un localnic, pe numele său, Gheorghe Erbaşu, proprietar de teren, a donat terenul necesar construcției bisericii. Aceasta nu s-a mai construit timp de aproape 60 de ani, temelia rămânând aceeaşi. În schimb, Arhiepiscopia Argeşului, prin Arhiepiscopul Calinic, în anul 1995, a dispus continuarea construcției bisericii şi implicit a mânăstirii de la Antoneşti. Lângă biserică se află o construcție impunătoare reprezentată de mânăstirea propriu-zisă, unde la parter se află un muzeu eminamente al țăranului român, unde sunt conservate portul tradițional argeşean şi muscelean. Mânăstirea a fost sfințită la 24 iunie 2004 de Înaltpreasfințitul Episcop Calinic, care a dispus ca Arhidiaconul Caliopie Ichim să se ocupe timp de 9 ani de construcția mânăstirii şi darea ei în folosință. Facem precizarea că stareța mânăstirii este şi prezent Teofana Avadanei care se ocupă cu credință şi devotament ca bunul cel mai de preț al românilor din toate timpurile, credința, să dăinuie în veci. De aceea, este de neînțeles motivul pentru care în ultimii 4-5 ani, după ce preşedintele Nicolescu nu mai este "întâiul stătător al CJ Argeş", nu face absolut nimic pentru ca această vale care nu este doar un obiectiv de "privelişti turistice", ci un obiectiv care defineşte ființa națională a celor 22 milioane de români care încă mai trăiesc pe teritoriul acestei țări, cu toate vitregiile impuse de la Bruxelles de desnaționalizarea poporului român. Iată doar o întrebare, iar în final prezentăm câteva imagini în care îndemnăm argeşenii să oprească pentru o clipă să vadă " minunea bisericească de la Antoneşti, comuna Corbeni, județul Argeş.

DUMITRU CÂRCENI

Un piteştean a pus pe picioare, la Bascov, o afacere unică în România – apa minerală cu abonament !

Apa de masa Poiana Ursului, cel mai nou si natural brand local

De mai bine de o lună de zile, în magazinele din Argeş, clienții au putut remarca un nou produs care, cu siguranță, le-a reamintit în primul rând prin forma, de celebrele sifoane din perioada de dinainte de `89. Şi dacă în acea perioadă se stătea la coadă la sifonării pentru a umple cu o banală apă nişte recipiente greoaie din sticlă în culori sumbre, de data aceasta amatorii de apă garbogazoasă de masă pot cumpăra lejer din orice magazin, de data asta într-un ambalaj modern, atrăgător şi returnabil, cea mai bună apă de masă din județ îmbuteliată în cea mai nouă şi performantă fabrică: Poiana Ursului. Mai mult, odată cumpărată prima sticlă, clientul devine abonat la această apă.

O idee, un proiect, o fabrică!

Cum piața apelor minerale din Romania este una supraaglomerată de produse peste care s-a aşezat atât banalitatea formei recipientelor dar şi a inutilității acestora după golirea conținutului, un afacerit piteştean, Gelu Tofan, a venit cu ideea de a îmbutelia şi a vinde apa de masă carbogazoasă într-o nouă prezentare, una care să readucă în memoria cumpărătorilor nostalgia vremurilor de mult apuse dar şi una care să elimine de prin debara sau colțurile bucătăriilor maldarele de PET-uri. Cum intreprinzătorul argeşean a avut ca punct de pornire şi un cunoscut izvor de apă situat în Bascov, în Valea Ursului, primul pas a fost acela de a face o analiză profesionistă a calității acelei ape de izvor. Rezultatele analizelor au fost peste aşteptari, adică o apă pură de izvor cu 0 nitriți şi nitrați şi l-au convins pe Gelu Tofan să pună ideea în practică. Aşa se face că în 2012 a întocmit un proiect bazat pe ideea sa de afacere pe care l-a depus în speranța că va primi finanțare europeană nerambursabilă. După aproape doi ani de aşteptare şi proiectul a primit o finanțare nerambursabilă de 197.352 euro. La această sumă afaceristul argeşean a mai adăugat încă 35.000 euro obținuți printr-un credit şi în 2014 a pornit construcția fabricii de îmbuteliere de la Bascov, din inima pădurii. “Nu a fost aşa simplu. Am avut probleme, piedici, chiar cu denumirea noului produs care inițial trebuia să fie Izvorul Ursului dar, datorită anumitor autorități care s-au opus, am optat pentru Poiana Ursului. Fabrica de îmbuteliat apă carbogazoasă de la Bascov foloseşte tehnologie de ultimă genenație, proiectul fiind finanțat cu fonduri europene nerambursabile prin Programul Național de Dezvoltare Rurală (PNDR). Valoarea totală eligibilă a proiectului a fost de 232. 179 euro din care finanțarea publică prin PNDR s-a ridicat la suma de 197.352 euro, iar contribuția privată a beneficiarului fiind de 34.827 euro. În ce priveşte capacitatea de producție a fabricii noastre aceasta este în medie 5.000 sticle/zi. 54% din producție se va face prin distribuția proprie, restul de 46% prin contractare”, ne-a declarat Gelu Tofan. Din 25 septembrie 2015, odată cu finalizarea investiției, au fost livrate către magazine primele loturi cu apă Poiana Ursului, o apa cu un conținut bogat în diverse elemente, precum calciu, magneziu, potasiu sau sodiu, cu nitriți şi nitrați zero, adică sub limita de detecție şi un pH de 6,98, conform buletinului de analiză LAREX.

De precizat că apa “Poiana Ursului” este 100% naturală, este extrasă şi îmbogățită cu dioxid de carbon bio (Biogon C), cei 9 angajați ai SC Ecomineral Spring SRL neavând nicio intervenție asupra apei, ei doar supraveghind procesul de îmbuteliere.

Apa Poiana Ursului comercializată în majoritatea magazinelor din Argeş

Să spunem că fabrica de îmbuteliat apă carbogazoasă de la Bascov, comercializează brandul “Poiana Ursului” sub formă de sifon, la peturi de 2 litri, la un preț recomandat în magazine de doar 1 leu. Pe lângă calitatile apei, un alt avantaj este acela că atragatoarea sticlă de sifon este returnabilă. “În momentul acesta argeşenii pot găsi Poiana Ursului în majoritatea magazinelor din Piteşti, Mioveni, Curtea de Arges şi Câmpulung. "Nu intenționăm să intrăm în marile supermarketuri şi nici să depăşim granițele județului pentru că vrem să fie o apă populară pentru argeşeni. Fiind un produs românesc sută la sută vindem apa numai în magazinele deținute de firme cu capital românesc şi nu marilor retaileri”, spune Gelu Tofan

Potrivit acestuia, firma SC Ecomineral Spring SRL, deținătoarea fabricii de îmbuteliere, poate primi şi comenzi directe la sediul firmei din strada Florea, nr.22 A, Bascov sau la numărul de telefon 0745.634.176. Ca un ultim amănunt demne de reținut, să mai spunem că fabrica “Poiana Ursului” foloseşte în totalitate energie regenerabilă, fiind dotată cu panouri solare, fotovoltaice şi pompe de căldură.

Pamflet

Unui politician corupt din România

Nu pot să-ți spun
tot ce gândesc,
Că-mi e ruşine
şi roşesc -
Şi-ncerc cât pot
să atenuez,
Să creadă oricine
că visez.

Te văd în ochi un bădăran
ca un ciulin din Bărăgan,
Tu ți-ai făcut o gaşcă rea
întocmai pe măsura ta.
Umflați şi plini de viclenie,
puşi numai şi numai pe hoție,
Ți-ai tras casă după casă
şi-o avere fabuloasă.

Sunt mulți săraci ce mor de foame
în România, milioane,
Bătrânii nu au bucurii
şi nici bani pentru doctorii...
Se simt de toți abandonați
nu sunt de nimeni ajutați!
Deşi au muncit zeci de ani
stau pe la colțuri şi cer bani!
Sărmanii fără ajutor
vin la piață în baston
îsi vând haine vechi, Paltoane -
ca să nu moară de foame;
Cu cinci lei care-i câştigă
iau mălai de mămăligă.
Să mănânce cu mujdei
ca pe timpul lui Ştirbei.

Fabrici, uzine au fost distruse
şi înghițite de căpuşe;
Pământul tării cel mănos
acuma stă fără folos;
Tinerii muncesc prin lume
pe sume de bani puține -
Ne e ruşine, unii spun
că purtăm sânge de român.

Copiii le-au rămas în țară
pentru bunici sunt o povară -
Ei se topesc aici de dor
şi, în final sfârşesc, deci mor.
Multe familii se distrug
şi pentru asta copiii plâng;
împrumutăm bani de la străini
cum îi înapoiem nu ştim...

Țara e tot mai mult datoare
şi asta pe noi toți ne doare!
Lăsăm copii, nepoți datori
fără să fie vina lor
Nu ştim cum ei vor înțelege
că-n țară e fărădelege
Şi e condusă cu-njosire
de cei ce vor îmbogățire!

Ne-ai făcut tara de râs,
de ruşine şi ocară -
Şi tare bine ar fi
daca te-ai căra din tară,
Să te duci în lumea largă,
să scuteşti acest popor,
De condamnarea străină,
cu rol batjocoritor.

Du-te unde vezi cu ochii
pe la băncile străine,
Lasă-ne pe noi acasă
să trăim în înfrățire!
Țara asta e a noastră
nu este a ta feudă
Pleacă şi ne lasă-n pace
să nu-ti mai dăm de urmă!

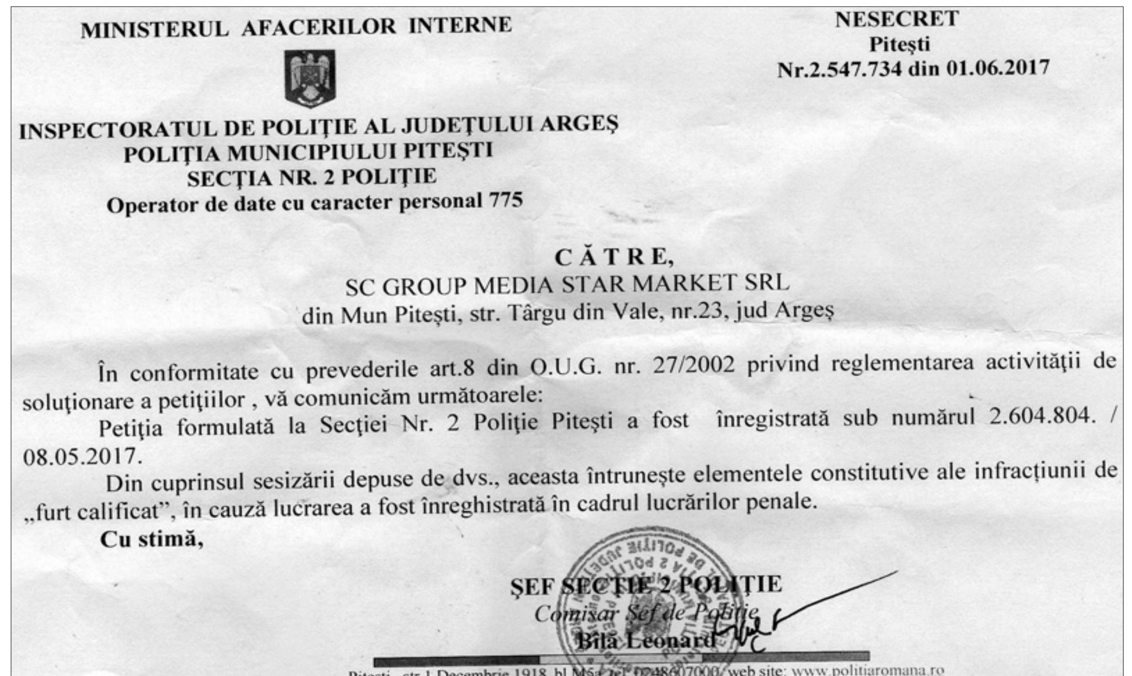
De-ar veni un Țepeş Vodă
va fi vai de fundul tău
El iți va plăti îndată
pentru tot ce-ai făcut rău!
Ce mai vrei să furi din țară
să-ți bați joc de-acest pământ
Nu îți este oare frică
de Domnul Isus cel Sfânt?

PROFESOR ION BOŞTINARU

Furtul şinei de cale ferată din staţia Piteşti, oprit de poliţie!

La începutul lunii mai 2017, ziarul Reflector Argeşean sesiza Inspectoratul de Poliție Județean Argeş, cu privire la modul în care diverşi indivizi chiar sub nasul conducerii L1-L2 a stației CFR Piteşti, demolau o linie de cale ferată paralelă cu linia Piteşti- Curtea de Argeş, pe o distanță de 2-3 km. Recent, am primit comunicarea din partea Poliției mun. Piteşti, că sesizarea noastră "întruneşte elementele constitutive" de "furt calificat". Rămâne să vedem dacă mafia piteşteană va reuşi să deturneze sesizarea, iar poliția mun. Piteşti să aibă "orbul găinilor" dând tradiționalul NUP. Fiind vorba de o sesizare făcută domnului chestor Ispir, avem convingerea că Parchetul se va sesiza şi îi va trage la răspundere pe cei care au săvârşit această infracțiune.

D.B.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

NESECRET
Pitești
Nr.2.547.734 din 01.06.2017

INSPECTORATUL DE POLIȚIE AL JUDEȚULUI ARGEȘ
POLIȚIA MUNICIPIULUI PITEȘTI
SECȚIA NR. 2 POLIȚIE
Operator de date cu caracter personal 775

CĂTRE,
SC GROUP MEDIA STAR MARKET SRL
din Mun Pitești, str. Târgu din Vale, nr.23, jud Argeș

În conformitate cu prevederile art.8 din O.U.G. nr. 27/2002 privind reglementarea activităţii de soluţionare a petiţiilor , vă comunicăm următoarele:

Petiţia formulată la Secţiei Nr. 2 Poliţie Piteşti a fost înregistrată sub numărul 2.604.804. / 08.05.2017.

Din cuprinsul sesizării depuse de dvs., aceasta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de „furt calificat", în cauză lucrarea a fost înreghistrată în cadrul lucrărilor penale.

Cu stimă,

ŞEF SECŢIE 2 POLIŢIE
Comisar Şef de Poliţie
Bila Leonard

Pitesti , str 1 Decembrie 1918, bl.M5a, tel. 0248607000, web site: www.politiaromana.ro

Scrisoare deschisă adresată de sculptorul Nicolae Georgescu conducerii judeţului Argeş

Cultura în județul Argeș, la fel ca și turismul, reprezintă "oaia neagră" pe care decidenții politici argeșeni nu o bagă în seamă, în condițiile în care județul Argeş este "primul stătător al existenței națiunii române. De aici, au plecat în războiul de independență din 1877 cât și în campaniile din primul război mondial, faimoșii dorobanți, vânători de munte, artileriști, infanteriști. Și totuși, cultura și turismul în județul Argeș nu se bucură de atenția conducerii județului sau din partea conducerii celor două primării "capitale" de la Curtea de Argeş și Câmpulung, nemaivorbind de municipiul Pitești care de 27 de ani este într-o adormire totală. De aceea, am considerat necesar să transmitem publicului mesajul unui sculptor privind preocupările pe care ar trebui să le aibă edilii actuali privind cinstirea prin unele opere de artă generată de construirea unor statui în memoria celor care și-au dat viața pentru întregirea neamului românesc. Sigur că, Primăria Pitești cheltuiește sume mari de bani pentru sculpturi moderniste care nu reprezintă nimic pentru istoria chinuită a poporului român. După primul război mondial a eistat o preocupare a statului român pentru cinstirea eroilor construind o serie întreagă de ststui care, dacă ne referim la Pitești, unele au fost mutate departe de ochii generațiilor viitoare. De aceea, mesajul transmis de sculptorul profesor Georgescu, trebuie să fie un mesaj de luare aminte, așa cum l-a transmis artistul plastic.

Domnule Prefect,
Domnule Preşedinte al Consiliului Judeţean,

Încă din Antichitate, cum ne arată istoria artelor plastice, au fost ridicate monumente comemorative, columne, obeliscuri, grupuri statuare, etc. În perioadele de confruntări dramatice, pentru a înfrânta timpul au fost realizate din materiale durabile ca piatra, marmura şi bronzul, lăsând posterităţii amintirea unor evenimente istorice şi celor ce le-au creat. Evident se manifestă aici o dorinţă perpetuă până-n zilele noastre de a înfrânta trecerea implacabilă a timpului. În anul 2018 se vor împlini 100 de ani de la făurirea Statului Naţional Unitar Român, iar cu această ocazie, în țară, au fost luate măsuri în vederea ridicării unor monumente comemorative, restaurării de monumente în amintirea şi glorificarea eroilor români căzuți la datorie în decursul celor doua războaie mondiale. Actualmente, în județul Argeş, starea monumentelor închinate eroilor militari sunt prezentate într-o stare de degradare, tabelele cu numele eroilor sunt şterse, lipsesc simbolurile armatei române, ca de exemplu: la cimitirul militar "Sf. Gheorghe" sunt ridicate două "monumente" simbolizând două crăci şi nimic altceva. În cartierele Prundu, Găvana şi din Str. Crinului, monumetele armatei române sunt reprezentate printr-o pasăre numită vultur, nimic reprezentativ din istoria armatei române. La pretenţiile unui oraş reşedinţă de judeţ, cu un trecut atât de glorios, consider că am rămas mult datori faţă de aceşti bravi eroi. Ca specialist în domeniul acesta, rog forurile competente de la nivelul Prefecturii, Consiliului Judeţean, Primăriei Municipiului Piteşti, să includă în agenda lor următoarele priorităţi:

a) Aprobarea terenului de amplasament pentru momentul eroilor militari căzuți în decursul celor două războaie mondiale.

b) Publicarea în presa a unui concurs de idei şi machete de artă monumentală

c) Locul şi sala de expunere a machetelor reduse la scara l00 cm

d) Alcătuirea unui juriu format din cele mai reprezentative personalități din rândul istoricilor consacrați, jurnalişti ofițeri, veterani de război, ofițeri în retragere sau în rezerva, personalități din lumea politica, etc.

e) Organizare unui concurs cu licitație pentru turnarea în bronz a monumentului

Având în vedere timpul foarte scurt de elaborare şi parcurgere a acestei agende, timpul de transpunere a schiței machete la scara monumenatala a monumentelor de către artist, turnarea în bronz a monumentului cu o programare cu luni de zile, existând cu acest prilej multe solicitări din tara. În urma dezbaterii adunării generale care a avut loc în decursul lunii aprilie la Cercul Militar din Piteşti (Casa Armatei), multe cadre din rândul ofițerilor activi, în retragere şi din rezerva şi-au exprimat opțiunea pentru amplasament al viitorului monument comemorativ sa fie pe cele doua variante: varianta a) suprafața de teren de formă triunghiulară de pe strada M. Dobrin şi B-dul Eroilor. varianta b) suprafața de teren din fața Palatului Finanțelor (A.N.A.F.) cuprinsă între B-dul Republicii şi str. Egalității. În speranța că în anul 2018, cu ocazia sărbătoririi a 100 de ani de la marea victorie a poporului nostru, în urma primului război mondial, vom fi mândrii că ne-am făcut datoria de ridicare a unui asftel de monument închinat eroilor argeşeni căzuți la datorie în decursul celor două războaie mondiale.

NICOLAE GEORGESCU

Să fie doar o diversiune?... sau la pomul lăudat...

Vizita preşedintelui Iohannis la „Patriarhul Trump“... cu bune şi cu rele

La trap... spre America... cu mâna întinsă

Doi nemţi... la o şuetă

Un zgârcit comunicat de presă de la administraţia prezidenţială ne informează că: „Preşedintele României, Klaus Iohannis, efectuează în perioada 4-9 iunie 2017 o vizită în Statele Unite”. Vizită ce poate cu mare uşurinţă să fie catalogată ca surprinzătoare. Surprinzătoare pentru că a fost anunţată în ultimul moment, surprinzătoare pentru că săracul în detalii Comunicat al administraţiei prezidenţiale, surprinzătoare prin lipsa obiectivelor declarate (adică nedeclarate). Poate să fie o obsesie a mea, dar nu este admisibil ca preşedintele unei ţări, fie el votat şi de 100% din masa electoare, să plece în misiuni peste hotare fără să informeze în prealabil şi să primească avizul Parlamentului respectivei ţări. Să ne amintim că chiar şi dictatorul Nicolae Ceauşescu îşi anunţa din timp vizitele pe care urma să le întreprindă peste hotare, acestea erau precedate de plenare ale partidului şi erau întreprinse cu o delegaţie, oficială sau nu, care cuprindea, pe lângă reprezentanţi ai vieţii politice şi administrative de stat, o masivă delegaţie a reprezentanţilor ministerelor productive şi/sau de afaceri. Or, din comunicatul administraţiei prezidenţiale aflăm că vizita preşedintelui romîn în SUA vizează perspectivele de aprofundare şi extindere a parteneriatului strategic, priorităţi de acţiune ale României, plus angajamentul ferm de a rămâne un aliat predictibil, stabil şi de încredere al SUA. Ce poate înţelege bietul român care a votat pentru înscăunarea lui Iohannis în scaunul de preşedinte, ce poate înţelege bietul român care şi-a trimis cu încredere reprezentantul în Parlamentul României? Să presupună oare românul că Iohannis vrea să asigure pe locatarul de la Casa Albă că România îşi va proiecta securitatea naţională în NATO alături de SUA şi nu în formate europene? Să însemne asta o rupere a României de Uniunea Europeană? Să se observe acum efectul de bumerang: dacă nu s-a cerut acordul poporului pentru accedere la U.E., de ce s-ar cere atunci când, măcar pe o direcţie, să se separe de aceasta? Chiar este poporul României o masă, o gloată pe care o manevrează un preşedinte aşa cum îşi doreşte el sau aşa cum i se dictează lui din afară şi/sau de voinţe, altele decât ale majorităţii sale?

Să detaşeze Iohannis România de UE?

Se tot pedalează pe NATO şi pe interesele strategice ale României. Dacă numai problemele NATO constitue obiectivele vizitei preşedintelui în Statele Unite al Americii, atunci să nu ne mirăm că România devine (dacă nu cumva a devenit) o ţintă predilectă a tuturor neprietenilor nu neapărat ai României, dar ai SUA şi ai marilor puteri europene (Germania, Franţa, Marea Britane) în mod sigur. Mă întreb ca ultimul locuitor al acestei ţări cu dorinţa de a rămâne pentru a-i găzdui osemintele glia acestei ţări, oare securitatea României să se rezume doar la garanţia din partea SUA? O fi oare şi bine să fie aşa? Păi, dacă nu trebuie să avem un program de apărare comun cu Uniunea Europeană, la ce ne mai trebuie Uniunea Europeană? Să ne declarăm atunci stat component al SUA sau vasal acestora şi să aşteptăm mila lor şi ca mamele tinerilor Statelor Unite să accepte ca fiii lor să-şi verse sângele prin bărăganul românesc sau prin munţii Carpaţi pentru a ne apăra de duşmani. Întreb din nou, o fi bine aşa? N-o fi bine, îmi răspund tot eu. Asta nu este altceva decât o nouă dovadă că România nu are şi nu ştie să-şi facă o politică de bună vecinătate. O fi mai uşor să ne apere cei pe care-i despart de noi un ocean decât să ştim să ne apărăm noi şi cu ajutorul vecinilor apropiaţi? Aici vă las pe dumneavoastră să răspundeţi. Preşedintele Iohannis, fără să aibă mandat din partea cuiva (c-o fi el, acest cineva, poporul consultat prin referendum, c-o fi el Parelamentul) consideră că baza NATO este relaţia transatlantică şi ea este şi rămâne valabilă. O fi oare România un stat războinic şi de aceea declinăm orice alt fel de relaţii pentru a ne fixa doar pe cele militare? Preşedintele Iohannis pedalează cu obstinaţie pe asigurarea acelui procent din PIB pentru necesităţi militare şi de apărare pentru că aşa cere şi, mai nou, pretinde preşedintele SUA. Să fi uitat România oare că chiar şi pe timpul războiului rece unul din deziderate, poate cel mai important era tocmai reducerea cheltuielilor militare? „Să facem din tun tractoare”, spunea, trebuie să vă amintiţi, Nicolae Ceauşescu de la balconul Comitetului Central. Iată cum am fost adus din nou la nevoia de a cita din acesta!).

Mizele vizitei lui Iohannis în SUA

Deşi am un dinte puternic şi ascuţit pe Valentin Naumescu, sunt totuşi de acord cu el când afirmă că „Donal Trump este primul preşedinte postbelic al Americii incult din punct de vedere istoric, strategic şi politic”. Aşa este, dar Trump a fost şi a rămas un om de afaceri şi, să nu ne facem că nu băgăm de seamă, el când cere tuturor ţărilor membre NATO să crească cheltuielile de apărare, are în vedere, în primul rând, vânzările firmelor americane de efecte militare. El însuşi a cerut Congresului majorarea cu 40% a bugetului dedicat asigurării flancului estic al NATO în faţa ameninţărilor Rusiei. Despre ce amemninţări nu spune însă Trump, în timp ce lumea care nu-şi închide laş sau pervers ochii şi urechile, constată unele relaţii suspect de benevolente faţă de Putin. Sub presiunea SUA, România şi-a crescut cheltuielile pentru înzestrarea armatei, ceea ce o face ţintă pentru intertesul marilor jucători din industrie, numindu-i între aceştia pe cei americani, europeni şi israelieni. Şi românii pe unde or fi în acest puzlle? Doar pe post de client în timp ce nu se întreprinde nimic, dar absolut nimic pentru revigorarea fostei noastre industrii speciale? Oare faprul că prin programul cu care PSD a câştigat, în decembrie 2016, alegerile figura ideea că

(continuare în pagina 24)

(urmare din pagina 23)

cei 2% din PIB alocat apărării să fie distribuit în special pe plan intern prin sprijinirea industriei speciale autohtone să-l fi transformat pe Klas Iohannis în duşmanul cîinos al guvernului generat de PSD-ALDE? Eu nu m-aşi mira deloc. Să nu neglijăm care a fost scopul vizitei lui Trump, imediat după instalarea sa la Casa Albă, în Arabia Saudită: 300 miliarde dolari este suma contractelor încheiate, din care 180 miliarde în armament, iar mare parte din celelalte 120 miliarde în mărfuri ce răspund aceloraşi interese. Ce angajamente îşi va lua oare Klaus Iohannis în vizita sa de lucru din 9 iuunie de la Casa Albă? Am dreptul să mă întreb pentru că domnia sa nu a dorit (ca tot timpul de când s-a instalat în fotoliul de la Cotroceni) să aibă un mandat cunoscut, acceptat şi avizat de Parlament pentru ca, prin intermediul acestuia să aflăm şi noi, contributorii la şi făuritorii bugetului de stat şi al PIB. Este posibil ca, în obedienţa sa, ca a majorităţii celor ce ocupă funcţii de mare răspundere în statul român de azi şi în covârşitoarea media, să ne trezim, în urma acestei vizite de lucru, cu un angajament ferm din partea României privind un mare contract militar, şi după cum ne este felul, să ne procopsim din nou cu ceva marfă de mâna a doua sau uzată moral, adică din aceea de care nu mai au nevoie alţii. Propaganda Iohannistă încearcă să ne lămurească, între altele că, prin vizita lui Iohannis la Washington, România îşi poate întări poziţia de cap de pod al SUA în flancul estic al NATO, la graniţa cu Rusia. De ce nu ne-o spun oare direct că ne aduce pe noi, ca ţară şi ca teritoriu în situaţia de teatru de operaţii pentru lupte şi interese mai mult străine intereselor româneşti de toate felurile. Se mai spune, pe multiple căi şi cu interese deloc ascunse, că există şi o miză pe justiţie, având în vedere că SUA au fost permanent, alături de Comisia Europeană, un sprijin pentru lupta anticorupţie. Chiar o fi România o emblemă a corupţiei mondiale? Sau aceste afirmaţii sunt ecoul dorinţelor de comunicare ale unor ambasade, a SUA în primul rând, de a ridica pe orice cale a ştachetei profesionale a doamnei Coduţa Kovesi în ciuda murdarului şi odiosului program politic pe care aceasta şi elemente din alte structuri informative şi de forţă îl joacă de ani buni în România şi care au distrus destine şi vieţi fără corecte şi juste cauze. Să confirme toate acestea suspiciunile de soldaţi în slujbe străine a unor importanţi pioni între care chiar doamna Codruţa Kovesi? Se mai spune că o miză a vizitei surprinzătoare a lui Iohannis în America ar fi politica internă pentru că Iohannis va încerca să-şi maximizeze câştigul de imagine şi de greutate politică la întoarcerea în ţară. Această miză îi va putea fi ajutată de o posibilă criză guvernamentală pentru că Liviu Dragnea (mânat de nu ştiu ce interese şi/sau pentru a servi nu ştiu pe cine, poate chiar pe domnul Iohannis) a pus toate gurile de tun pe premierul Grindeanu, de care vrea să scape rapid (prin metode pur nesocial-democrate şi total nedemocratice) de când acesta «nu mai răspunde la comenzile de la partid». Problema lui Dragnea (şi poate nu neapărat a lui, dar a celor care au ieşit la vot în decembrie 2016 în mod sigur) este că, dacă îl dă jos pe Grindeanu într-o formă sau alta, mingea numirii unui nou premier va fi la Iohannis, care, în mod sigur, va pune în balanţa deciziei şi galoanele câştigate la Washington.

Eu nu cred în evrei neinformaţi!

Dar, să revenim: potrivit Casei Albe, vizita lui Klaus Iohannis în Statele Unite ale Americii este una de lucru, Altfel spus, este un fel de delegaţie de serviciu. Mă întreb, în această situaţie, dacă la întoarcere Klaus Iohannis va întocmi raportul justificativ pentru a-şi putea deconta cheltuielile. Cum deja v-am obişnuit, şi de această dată îmi voi răspunde singur: nu, nu va întocmi un asemenea raport pentru că a plecat pe cont propriu, iar guvernul a avut grijă la construirea bugetului pe 2017 să-i asigure fonduri şi pentru asemenea escapade. Pentru că dacă, în urma acestei vizite de şase zile, se vor ivi şi ceva comisioane, acestea vor fi considerate şi acceptate, în mod sigur, ca personale. Să ne mai amintim că preşedintele Klaus Iohannis a mai efectuat două vizite în Statele Unite ale Americii, ambele de lucru. Prima a fost în 2015, când a avut o întrevedere cu Joe Biden, la Casa Albă, iar cea de a doua în 2016, când a vizitat Muzeul Memorial al Holocaustului din Washington şi a avut o întrevedere cu vicepreşedintele Consiliului, Allan Holt, cu directorul Sara Bloomfield, cu directorul centrului pentru studii avansate, Paul Shapiro şi cu directorul pentru cercetări arhivistice internaţionale, Radu Ioanid (!). Prin programul vizitei, Klaus Iohannis a participat, în data de 5 iunie, în calitate de invitat de onoare, la Forumul Global al organizaţiei American Jewish Committee (AJC-Comitetul Evreiesc American). Cu acest prilej, AJC i-a acordat preşedintelui Klaus Iohannis distincţia „Light Unto the Nations”, cea mai înaltă distincţie a organizaţiei care se decernează unor şefi de stat sau de guvern în semn de recunoaştere pentru impactul internaţional important în domeniul păcii, securităţii, democraţiei, promovării valorilor umane. Potrivit unui comunicat de presă al Preşedinţiei României, American Jewish Committee a evidenţiat, în decizia de acordare a distincţiei, faptul că a hotărât onorarea preşedintelui Klaus Iohannis pentru acţiunea sa de „lider dedicat întăririi democraţiei şi a statului de drept în România, (…) pentru eforturile sale de a combate anti-semitismul şi pentru a aprofunda legăturile dintre România şi SUA, precum şi între România şi Israel”. O fi asta dovada că organizaţiile evreieşti au înţeles, până la urmă, că România şi românii nu au fost autori de holocaust şi că, din potrivă, ei înşişi au fost victime de holocaust la care, din păcate, şi-au adus, pe alocuri, contribuţia şi forme ale sionului? Pe de altă parte, să nu ştie aceste organizaţii că stimabilul Klaus Iohannis este membru şi mulţi ani a fost chiar preşedintele Forumului German Român, urmaşul direct şi moştenitor unic al organizaţiei fasciste condamnate de Tribunalul Internaţional pentru Crime de Război?! Şi toate acestea sunt cu atât mai curioase cu cât distincţia a fost acordată în cadrul Forumului Global al AJC, care a avut loc în perioada 4-6 iunie, cu peste 3.000 de participanţi din peste 70 de state. Am mai spus-o dar mă repet spunând că Forumul Global al AJC este cea mai mare întrunire a unei organizaţii evreieşti la nivel mondial, la care participă şefi de state, de guverne, miniştri ai afacerilor externe, reprezentanţi ai Congresului SUA şi ai instituţiilor federale. Surprinzătoare, după opinia subsemnatului a fost şi alocuţiunea domnului Klaus Iohannis în cadrul ceremoniei de acordare a distincţiei: „Ca ţară care a trecut prin întunericul dictaturii comuniste, am parcurs un drum lung. Ne-am confruntat şi am depăşit multe provocări în procesul de construire a unei democraţii solide bazate pe statul de drept, o economie de piaţă liberă şi o societate deschisă. O societate care îi ajută pe cetăţenii săi să aibă o voce puternică, chiar dacă trebuie să apere aceste valori pe stradă”. Voit sau involuntar, luându-l gura pe dinainte cum nu rareori i se întâmplă, Klaus Iohannis a prezentat direct, nu a sugerat, că România este un stat conflictual şi că, adesea, „rufele murdare se spală” în stradă. Aşa înţelege domnia sa să apere demnitatea statului în a cărui funcţie de preşedinte în exerciţiu se află, aşa înţelege domnia sa să încurajeze, peste hotare fiind şi într-o ţară cu mare potenţial de investiţii dar care nu se prea regăseşte printre cei ce investesc în România, că aici este o ţară stabilă şi prielnică mediului de afaceri. Pentru aceasta, românul ca cetăţean îi cam bate obrazul distinsului. Aici aşi fi vrut să pun punct, dar chiar că nu mă lasă sufletul să nu vă spun cu ce a călătorit proapătul distins al AJC. Conform unor surse guvernamentale, (potrivit Capital.ro) Administraţia Prezidenţială a închiriat o aeronavă de tip Gulfstream 550 pentru deplasarea în Statele Unite ale Americii. Specialişti din aviaţie au explicat că aeronava Gulfstream 550 se poate caracteriza ca avionul cu cel mai bun raport calitate-preţ din categoria business jet. Avionul Gulfstream 550 are o capacitate de 19 locuri sau opt cabine de dormit. Are o viteză de croazieră de 850 de km/oră şi o viteză maximă de 926 de km/oră şi poate parcurge 12.500 de km cu un singuir plin. Avionul Gulfstream 550, închiriat de Administraţia Prezidenţială pentru vizita preşedintelui Klaus Iohannis în SUA, poate decola de pe piste scurte şi poate zbura la o altitudine maximă de 15.545 m. O oră de zbor cu acest tip de avion poate costa până la 8000 euro. Două simple observaţii de cârcotaş: după capacitatea avionuilui se înţelege că nici de astă dată preşedintele nu a avut în vedere şi o posibilitate de afaceri în folosul României, delegaţia fiind formată numai din domnia sa şi aghiotanţii săi de serviciu. Iar o simplă socoteală, luând în calcul preţul pe ora de zbor şi viteza de croazieră, numai dusul costă ceva mai bine de 100 Euro. Are balta peşte, nu-i aşa? Şi apoi, ce nu facem noi pentru dragul nostru preşedinte!...

VICTOR VERNESCU